

GENÇLİK SAVAŞA VE FAŞİZME KARŞI BULUŞUYOR

Liseli, üniversiteli, işçi gençlik! Devrimci Öğrenci Birliği size sesleniyor. Bunca katliamın, yıkımın, sömürünün ortasında biz gençlik bunların dışında kalabilir miyiz? Elbette hayır! Kendi yaşamınızı ellerinize alma zamanı gelmedi mi? Bizleri gün be gün metalaştıran, yozlaştıran, alıklaştıran bu düzene karşı ses çıkarın, sokağa çıkın, harekete geçin! DÖB sizleri kendi saflarında örgütlenmeye ve emekçi yığınların dünyayı değiştirme eyleminde özgürlüğün geleceği gün için mücadele etmeye çağırıyor. Güçlü olan bizim, güçlü olan devrim.

İçinden geçtiğimiz süreci tartışacağımız ve gençliğin nasıl bir mücadele yöntemi izlemesini konuşacağımız etkinliğimize sen de katıl gücümüze güç kat, devrime omuz ver!

(Devamı 7. sayfada)

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

30 Mart - 13 Nisan 2016 / S 306 / 1 TL

Baskı ve saldırı dalgası kesintisiz sürüyor. Diyarbakır'da, Cizre'de, Gever'de, Şırnak'ta... kentler top ve tank ateşiyle enkaza çevrildi, yüzlerce sivil insan öldürüldü. Şimdi de buldozlerle ayakta kalan binalar yerle bir ediliyor! Sur tümünden "kamulaştırma" kararı ile o meşum "kentsel dönüşüm"e tabi tutuluyor.

Bu arada bir kez daha görülüyor ki, sermaye sınıfının "kentsel dönüşümü" salt ekonomik gerekçelere (rant, kara para aklama vb) dayanmıyor. 1848 Paris Barikatlarından beri burjuvazi için kent mimarisi aynı zamanda bir karşı-ayaklanma stratejisidir. Kürdistan'da bu stratejiyi demografik değişim ile birlikte uygulamaya çalışıyorlar. Bir taraftan bir daha giremeyecekleri türden dar sokaklar ve binalarla çevrili kentler yerine açık geniş caddelere bölünmüş kentler inşa ederken, bir taraftan da Kürt nüfusun farklı yerlere göçünü onların yerine yeni göçmen unsurların yerleştirilmesini gerçekleştiriyorlar. Tek başına bu bile sermaye sınıfının ve onun faşist devletinin nasıl bir ölüm kalım savaşına tutuştuğunu göstermeye yeter!

Türkiye cephesinde de işler farklı gitmiyor. Uzunca bir süredir, hatta Gezi'den beri, devrimin kitle tabanını, ayaklanma güçlerini alanlarda bir araya getirmemek, onlarla parça parça savaşmak, devletin temel yöntemiydi. Bu yetmedi. İstanbul'da bir ay süreyle

her türlü eylem yasaklanıverdi! Ülke artık Aziz Nesin hikayelerini aratmayacak bir atmosfere girmiş bulunuyor! Yönetemeyen, egemen olamayan bir sınıf, ancak maskaralık düzeyinde önlemlerle, davalarla, baskılarla ayakta kalmaya çalışıyor!

Newroz örneğinde yeniden gördüğümüz gibi, bombalı intihar saldırılarıyla toplumu teslim almaya, sokaklardan ve meydanlardan uzak tutmaya çalıştı karşı-devrim. Vahşet ve kaos, artık sermayenin toplumu yönetme biçimi haline alıyor. Sadece bizde değil, tüm dünyada egemenliği elinden kaçırarak sermaye sınıfı, artık vahşet ve kaos üzerinden varlığını devam ettirmeye çalışıyor.

Tüm bu saldırılara rağmen açık olan bir şey var ki, devrimin toplumsal tabanı geri çekilmiyor. Amed Newrozu bunu açık örneğidir. Parça parça yayılan işçi eylemleri, protestolar, mahkeme ve tutuklama tehditlerine rağmen geri adım atmayanlar bir başka örneğidir.

Saldırı ve baskı yoğun. Karşılığında direngen, geri adım atmayan, inatla ilerlemeye çalışan bir devrim hareketi var. Ülke tam manasıyla devrim ve karşı-devrim kutupları arasına çekiliyor. Ya devrim kazanacak, ya karşı-devrim tüm toplumu yok oluşa sürülecek. Bu durumdan başka bir çıkış yolu kalmadı!

>>Editör... BİR DEVRİM DOĞUYOR

Enternasyonal marşının belki de en güzel dizelerinden biri, "bu kan denizinin ufkundan kızıl bir güneş doğacak" biçiminde olmalıdır.

Kürdistan bugün bir kan denizi içinde. Faşist devlet, cinayet ve katliam yapmaya uygun ne kadar paralı/kiralık katili varsa hepsini Kürdistan'da sahaya sürmüş durumda.

Bu katliam/cinayet şebekeleri her gün çoluk çocuk, genç yaşlı, kadın demeden önüne geleni öldürüyor, evler tank atışlarıyla bombalanıp yıkılıyor; girmeye korktukları mahallelere, önce taş üstüne taş bırakmadan harabeye çevirdikten sonra, korka sine giriyorlar.

3

Kesin Kurtuluş Kavgası
Sonuca Ulaşacaktır

C.Dağlı

2

Devrim Ve Sosyalizm
Mücadelesi

Özgür Güven

4

Akkoyun Karakoyun
Belli Oluyor

Umut Çakır

5

Pratik Öncülük Ve Kadro

Umut Güneş

7

Devrimin Yolu

Ali Varol Günal

8

KESİN KURTULUŞ KAVGASI SONUCA ULAŞACAKTIR

BAŞVAZİ

G. Dağlı

Emeğin evrensel kurtuluş kavgasının alanı tüm kapitalist ülkelerdir, tüm kapitalist dünyadır. Bu kavga tek tek ülkelerin sınırları içinde başlaması, emeğin evrensel kurtuluş özünü değiştirmez. Proletaryanın sınıf kavgası, kapitalist toplumun maddi zeminleri üzerinde yükseliyor. Proletaryanın enternasyonal sınıf kavgası yeni bir toplumsal devrimler çağını başlatmasıyla daha üst biçimler olarak sürüyor.

Toplumsal devrim, küresel iç savaşta geliyor ve tüm kapitalist ülkelerde oluşan ve son derece zengin ve çeşitlilik gösteren olaylarla tüm yeryüzünü etkisi altına alıyor. Emeğin sermayeye karşı mücadelesi her yerde giderek devrimci biçimler alıyor. Düşman sınıflar arasında son derece şiddetli bir savaş sürüyor, emekçi sınıf mücadelesine devrimci karakter vererek sonuç alabilir. Şimdiden bir çok yerde devrimci karaktere bürünmüştür.

Emekle sermaye arasında küresel düzeyde süren savaşım, emperyalist kapitalist sistemin genel koşullarından kaynaklanıyor. Çünkü kapitalist toplum, düşman sınıfların, proletaryayla kapitalistlerin birliğine, karşıtlığına ve savaşımına dayanıyor. Tekelci kapitalizm, üretimin toplumsallığını iyice boyutlandırarak; kapitalizmin yapısında varolan uzlaşmaz çelişkileri, karşıtlıkları ve savaşımı iyice keskinleştirerek ön plana çıkarır. Tekelci kapitalizm proletaryanın toplumsal devrimlerinin öngünüdür. 1917 Ekim devrimi, 40'lı yılların toplumsal devrimleri ve günümüzde başlayan toplumsal devrimler bunu doğrulamıştır.

Aynı maddi koşullar, ekonomik krizleri, savaşları, gerilimleri kaos, toplumsal yıkımları, çürümeyi vb. ürettiği gibi; bu koşullara ve sonuçlarına son verecek devrimci gelişmeyi de üretir. Emekçilerin kapitalizme karşı ayaklanmaları ve toplumsal devrim aynı maddi zeminde ortaya çıkar. Tarihsel gelişmeyi diyalektik bir anlayışla ele alamayanlar, gelişmenin karşıtlık içindeki doğasını anlayamazlar. Sınıflı toplum kendi içinde, karşıtlığın gelişmesini de içerir.

Chris Harman, Rosa Luxemburg'dan önemli bir pasaj aktarır: "Dünya savaşının ortasında, 1915'te yazan Rosa Luxemburg, Engels'ten bir cümleyi hatırlatıyordu: 'Kapitalist toplum ya sosyalizme ilerlemek ya da barbarlığa geri dönmek seçeneği ile karşı karşıyadır'. Biz bu cümleleri okuduk ve defalarca tekrarladık."

Kapitalizm temelleri üzerinde bu toplumun lider sınıfı burjuvazi, işçi sınıfına ve halka karşı barbarca saldırıda bulunurken; aynı toplum sosyalizme geçişin maddi öğelerini de oluşturuyor. Böyle olmasa sosyalizme ilerlemeden söz edilemez. Toplumun hangi yöne gideceği yani sosyalizme mi ilerleyeceği, yoksa barbarlığa mı döneceği, bu toplumun zeminleri üzerinde meydana gelen sınıf savaşımına, bu savaşın kimin kazanacağına bağlı. İşçi sınıfı, insanlığı kurtarmak için kapitalist sınıfa karşı, devrimci biçimde dövüşmeli ve toplumu sosyalizme götürmelidir. Yalnızca işçi sınıfı, devrimci sınıf savaşımı yoluyla toplumu kurtarabilir. Burada emekçi sınıfın son derece enerjik ve aktif bir görev düşüyor. Aksi takdirde, kapitalizmin saldırıları daha yıkıcı hale gelir.

Kapitalizmin çelişkili gelişmesi o noktaya ulaştı ki, C. Sand'ın 19. yüzyılda söylediği; "Her toplumsal devrimin arifesinde bilimin son sözü hep şu olacaktır: Ya kanlı kavgalı savaş, ya yok oluş" sözünün doğruluğunu bugün tüm çarpıcılığıyla ortaya koyuyor. Toplumsal devrim yoluyla bu köhnemiş sisteme son vermezsek, bu sistem insanlığı yok oluşturmaya sürükler. İnsanlığı kapitalizmin tutsaklığından kurtarmak, özgürleştirmek işçi sınıfının tarihsel görevidir. Üretim araçlarının toplumun ortak denetimine alındığı komünist toplumda, toplumsal evrim, politik bir devrime, C. Sand'ın sözünü ettiği o duruma bir daha yol açmaz.

Sınıf karşıtlığına dayanan bir toplumda, düşman sınıflar arasındaki çatışma, tarihsel olarak kaçınılmaz olacak bir çatışma değildir; bu çatışmayı bir kaçınılmazlık olarak değil de bir olasılık olarak gören sınıf uzlaşmacılar her defasında başarısızlığa uğrarlar. Gerçekte ise savaşın tarafları bu çatışmayı kazanmak için tüm güçleriyle yüklenirler. Savaş o sırada devrimci gücün etkusuyla sonuçlanırsa, toplum yeni ve daha ileri bir düzlemde, tarihsel yolculuğuna devam eder.

Sınıfların karşılıklı biçimlenişini somut olarak, her ülkede özgül olarak, özgül biçimlenişinde ele alınmalıdır. Çünkü sınıfların karşılıklı ilişkisi her ülkede özgül olarak biçimlenir. Türkiye ve Kürdistan'daki somut duruma bu anlayışla yaklaşmalıyız.

Türkiye ve Kürdistan'daki somut durumu somutluk zeminini terk etmeden çözümlersek şu olguları saptarız: Uzlaşmaz sınıf çelişkileri ve karşıtlığı herhangi bir yerdekenden çok daha keskin; sınıf kavgası emekçi halk kitlelerinin sermaye egemenliğine karşı mücadelesi, başka bir yere göre çok daha yoğun, şiddetli ve yaygın (genel). Tüm bu çelişki ve çatışmaların gelişimi toplumsal bir devrimi kaçınılmaz ve zorunlu hale getirdi.

Güç sahipleri halk kitlelerinin devrim yolundaki ilerleyişini durdurmak için, gerici saldırılarını katliam düzeyinde sürdürüyor. Katliamlar günlük hale getirildi. Yapılanlar başkaldıran yığınlar karşısında başarısız olmuştur. Ve başarısız olmaya mahkumdur. Çünkü buna boyun eğen kimse yok. Tersine yapılırlar, emekçi ve sömürülen kitlelerin yeni ayaklanmalarına yol açıyor. Artan gerici saldırılar var, fakat halkların artan devrimci isyanları da var. Üstelik daha etkin, daha büyük ve daha alt üst edici olanları da sırada.

Uzlaşmacı küçük burjuva çevreler varolan durumu kabul etmediler. Gerçekleri uzun süre reddettiler. Fakat varolan durum, gerçek, kendini onlara zorla kabul ettirdi. Sözünü ettiğimiz şey, iç savaş gerçeğidir. Bu kez kabul etmek zorunda kaldılar, ancak tutarsız olarak. Daha iyi bir anlatımla, varolan durumdan hareket ettikleri için, varolan durumla kendi görüşleri arasında tam bir tutarsızlık ortaya çıktı. İç savaş, sınıf savaşımının iyice şiddetlenmesi ve en otoriter araçların kullanılmasıdır. Hem iç savaşın söz edip, hem devrimci araçları kullanmayı reddetmek; bir taraftan iç savaşın söz edip diğer taraftan "barış"tan söz etmek, kavramın kendisiyle çelişkiye düşmektir. Daha doğrusu kavramın ifade ettiği gerçeğe çelişkili duruma düşmektir. İç savaşta görülmesi gereken, devrimin kendisidir. Devrim ise en devrimci en etkin araçların kullanılmasıdır. Mücadelede devrimci araçlara daha fazla başvurmak, en etkin yöntemleri devreye sokmak, geniş kitlelerin yönelimi haline gelmiştir.

Böylesi bir yerde burjuvazinin katliam siyaseti sonuç alabilir mi? Kesinlikle alamaz. Türkiye ve Kürdistan devrimi ciddi bir güçtür. Egemen olan, her geçen gün daha fazla bu gücün tehdidiyle karşı karşıya geliyor. Devrimin baskısını her gün daha açık olarak hissediyor. Bugün bütün burjuva kesimlerin iktidar etrafında kenetlenmesi ve birleşik bir karşı-devrim gücü olarak hareket etmesi, bundandır. Bu yeni bir durum değildir, bugün yeni olan burjuvazinin endişelerinin ve gerici çabalarının çok daha ileri noktalara varmasıdır. Fakat sınıfların karşılıklı ilişkisi ya da politik durum, önemli ölçüde değişime uğradı. Yönetici sınıf her ne yaparsa yapsın, işler artık eskisi gibi olmaz. Artık yeni bir durum, yeni bir görünüm var. Ve ne kadar çabalarsa çabalasınlar, bu topraklarda kesin kurtuluş kavgası sonucuna doğru ilerleyeceklerdir.

Avukatlara Gözaltı ve Tutuklamalar

Toplumun kendisine karşı olan her kesimine savaş açan iktidarın hedefinde avukatlar vardı. Akademisyenlerin tutuklanmaları, sınırdışı edilmelerinin hemen ardından sırada avukatlar vardı.

İstanbul'da aralarında Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD)'nden 9 avukatın da bulunduğu 24 kişi, 16 Mart günü evlerine baskın düzenlenerek gözaltına alındı. Avukatlar gözaltına alınırken evleri arandı, kan, tükürük, kıl örneği alınmak istendi. Av. Tamer Doğan'ın evinden ise, bilgisayar ve harddiskler dışında baret ve gaz maskesi de "suç delili" olarak alındı. Avukatların gözaltısında "dosyada gizlilik kararı" olduğu gerekçesi ile, meslektaşları bu gözaltıların sebebi ile ilgili de bilgi alamadı.

17 Mart günü avukatlar, gözaltına alınan meslektaşları için Çağlayan Adliyesi önündeydiler. Adliye önünde basın açıklaması yaparak bu saldırıları protesto etmek isteyen avukatlar polis saldırı, kalkanlarıyla itekleyerek merdivenlerden ve Adliyenin önünden uzaklaştırdılar. Bu gözaltı ve saldırılar yurtdışında dahi baroların tepkisiyle karşılanırken, İstanbul Barosu bunlara sessiz kaldı.

Gözaltındaki 29 kişinin ifadesi, 3 savcının İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gitmesi yoluyla alındı. Bunun 12 Eylül uygulaması olduğunu söyleyen avukatlar, ifadelerin adliyede alınması gerektiğini söylediler. 16 kişinin burada ifadesi alındıktan sonra, kalan 13 kişinin ifadesi 18 Mart sabahı alınmaya devam edildi. Gözaltındakiler, dosyadaki gizlilik kararı ve ifadelerin emniyette alınması dolayısıyla susma hakkını kullandı. Avukatlara sorulan ve tepki çeken bazı sorular şöyle:

"PKK içerisinde faaliyet yürüten akrabamız var mı?", "Cezaevinde tutuklu bulunan yakınınızı ziyarete gidiyor musunuz?", "Gidiyorsanız başka kimlerle görüşüyorsunuz? Ziyarete gitmeden önce birilerine haber veriyor musunuz?", "Cezaevinde diğer yakınlarımız dışında ziyaret ettiğiniz başka tutuklu ve hükümlüler var mı?", "Herhangi bir derneğe üye misiniz?", "Kurye avukatlardan olduğunuz tespit edilmiştir. Bu bağlamda örgüt koordinasyonlarında görevli ve görüşme yaptığımız kişileri detaylı anlatınız.", "Cezaevinde örgüt faaliyetlerinden sorumlu olan kişiler kimlerdir, anlatınız?", "Tutuklu ve hükümlülerin ile örgüt arasındaki bağlantı yollarını anlatır mısınız?", "Sizinle birlikte başka hangi avukatlar kuryelik yapıyor anlatınız?", "2.7.2013'te Elif Akgül isimli şahıs sizi arayarak anadilde savunmaya ilişkin bilgi istedi mi? Ne yönde bilgi verdiniz anlatınız?", "1.5.2013'te Elif Akgül isimli şahısla yaptığınız telefon görüşmesinde 1 Mayıs'a ilişkin ne konuştunuz? Ayrıntılı bilgi veriniz.", "5.6.2013'deki Gezi Parkı olarak bilinen eylemlerde siz ne gibi faaliyetlerde bulundunuz?"...

13 saatlik sorgunun ardından, gözaltına alınanların hepsi adli kontrol kararıyla serbest bırakıldı.

Bu karara savcılığın itiraz etmesi üzerine mahkeme, 23 Mart günü Av.Hüseyin Boğatekin, Av.Ayşe Başar ve 17 kişinin tutuklanmasına karar verdi. Tutuklu iki öğrencinin savunmasını yapmak üzere Adliye'de olan Av.Hüseyin Boğatekin'in duruşma salonu önünde tutuklanması, büyük tepki çekti.

Avukatların dışında Nihat Daş, Cüneyt Yeşilyurt, Hıdır Mayda, Cemaltın Gördeğir, Ayşe Yavuz, Kayhan Tüney, Mehmet Halil Olçay, Gülüstan Çelik, Faysal Karademir, Kandile Yeşilfidan, Recep Belek, Şengül Kaçar, Behçet Çiçek, Kadriye Nargile, Mehmet Kaçar, Mahmut Taşdan, Abdulfafur Ceber de tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Gazetemiz baskıya girerken, Av.Ayşe Başar'ın meslektaşlarının yaptığı itirazlar sonucu tahliye edildiği haberi geldi.

Devrimci Avukatlar Yargılanamaz

İzmir'de ÇHD ve ÖHD, İstanbul'da avukatların gözaltına alınmasını protesto etmek amacıyla 18 Mart günü saat 18.00'de İzmir Barosu önünde bir araya geldi.

Baro önünde toplanan avukatlar, Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bir yürüyüş gerçekleştirip Sevinç Pastanesi önünde basın açıklaması yapacaklardı. Polis ise, "gerekli güvenlik önlemini aldı" gerekçesiyle yapılacak olan yürüyüşe engel oldu. Avukatlar da bu durumu teşhir ederek ve suç duyurusunda bulunacaklarını belirterek basın açıklamasını okumayacaklarını belirttiler.

Avukatlar "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganıyla dağıldılar.

Mücadele Birliği İzmir

Obama'dan Küba'ya Bir Ziyaret

88 yıl sonra Küba'ya bir Amerikan başkanı geldi... Sosyalizmden çoktan umudunu kesip kapitalist saflara demir atanlarda bir telaş olmadı değil. Acaba sosyalizmin çöküşünün mü habercisiydi? Fidel Castro devlet başkanlığı bırakınca da olduğu gibi, sermaye sınıfı her üç beş yılda bir, bir umut, sosyalizm geri düşecek diye ellerini ovuşturur durur. Ancak her seferinde, sosyalizmin ve sosyalist devletlerin rüzgarını

biraz sert esmesiyle yıkılacağı hayaline kapılanlar hoyal kırıklığına uğradı. Bir dünya sistemi olan sosyalizm, kolay kolay yok olmayacak...

ABD başkanının Küba'ya gidişini kendileri için bir umut olarak gören emperyalistlerle, telahış şeklinde "acaba" diyerek bekleyen inancı pamuk ipliğine bağlı sosyalistlere cevabı basının karşısına Obama ile geçen Raul Castro tek bir hareketi ile vermiş oldu. O uzun boyu ile kolunu Castro'nun omuzuna atıp güç ve samimiyet gösterisi yapmak isteyen Obama'nın kolunu havada yakalayıp uzaklaştıran devlet başkanı Raul Castro, bir kez daha sosyalizmin ve Küba'nın boyun eğmeyeceğini dünyaya göstermiş oldu.

Ardından dünya çapında haberlere ve sosyal medya paylaşımlarına yansıyan Obama-Castro konuşması ise şöyle: Obama: "Demokrasi ve insan hakları dâhil, hâlâ ciddi farklılıklarımız var", Castro: "Yurttaşlarına ücretsiz eğitim ve sağlık hizmeti sunmayan bir ülkenin Küba'ya insan hakları konusunda ders vermeye çalışması

anlaşılamaz"...

Eğer emperyalistlere yeterli cevap olmazsa diye, Fidel Castro da bu ziyaret üzerine küçük bir açıklama yaptı ve şunları söyledi:

"Obama konuşmasında Küba'nın ABD gibi Afrika'dan getirilen köleler tarafından kurulduğunu söylüyor. Obama'ya göre buranın yerli halkı yok. Ayrıca ırk ayrımcılığının devrim tarafından nasıl yok edildiğini ve kendisi daha 10 yaşına gelmeden tüm Kübalıların nasıl eşit haklara sahip olduğunu da söylemiyor. Irkçı burjuvazinin siyahları toplama kamplarına göndermesine Küba Devrimi ile son verildi. (...) Yaklaşık 60 yıldır süren acımasız abluka, paralı askerlerin saldırıları ve çok sayıda şiddet eyleminden sonra; eğitim, bilim ve kültür alanındaki gelişmelere imza atan bu asil halkın teslim olacağı hayaline kimse kapılmıyın. İmparatorluğun bize hediye vermesine ihtiyacımız yok. Çabalarımız yasal ve barışçıl olmaya devam edecek çünkü bu gezegende yaşayan tüm insanlığın barışına ve kardeşliğine bağlıyız."

Gazi'de Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nden Eylem

Gazi Mahallesinde Newrozun yasaklanması ve Kürdistan'da katliamların devam etmesi nedeniyle Halkların Birleşik Devrim Hareketi tarafından 20 Mart günü saat 19.00'da eylem gerçekleştirildi.

Eylem esnasında birçok cadde ve sokak araçlarla trafiğe kapatıldı. Polisin gaz ve gerçek mermi kullanmasına karşılık milisler molotof, havai fişek ve silahlarla karşılık verdi. Polis askerlerden milisler küfürler yağdırdı.

Eylem esnasında Sık sık "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Birleşik Devrim Hareketimiz" sloganları atıldı. Halk Milislere evlerini açarak, gözaltına alınmalarını engelleyerek sahip çıktı.

Eylem yaklaşık 2 saat sürdü; milisler iradi olarak eylemi sonlandırdı.

Gazi Mahallesi Halkların Birleşik Devrim Hareketi

BİR DEVRİM DOĞUYOR

Editör

Baş tarafı 1. Sayfada

Türkiye tarafı biçim olarak farklı olsa da özde aynı. Burada insanlar evden çıkmaya korkar hale geldiler. Katliamların sayı ve tarihi hatırlanmaz oldu. Yanı sıra, faşist devlet, kitle hareketlerini polis ve sivil faşistlerin ortak terörüyle zar zor bastırabiliyor. Katliamlarla, açık infazlarla, polis terörüyle korku havası yaratarak toplumu sindirme çabası içinde.

Evinin önünde oturan bir genç kadının, sokakta yürüyen genç bir erkeğin açık infazla katledilmeleri ve katil polislerin devletin korumasına alınmaları bir rastlantı değil. Toplumun egemenlik altında tutabilmek için korku iklimine ihtiyaçları var. Bir yandan dinci faşistlerin, İŞİD denen katil sürüsünün, diğer yandan polis ve sivil faşistlerin sokakta terör estirmeleri hep bu ihtiyacın ürünü.

Bu tablodan nasıl bir sonuç çıkar? Ya da nasıl bir sonuç çıkarılmalı? Toplumun ezici bir kesiminin "bu gidiş nereye doğru" diye sordugunu biliyoruz. Aynı soruyu, hiç sormaması ge-

reken örgütlü sol/devrimci güçler de soruyor: Nereye gidiyoruz?

Bu soruya yanıtımız çok basit ve kısa: Türkiye ve Kürdistan büyük, sarsıcı bir toplumsal devrime doğru gidiyor.

Yanıtımız devrimin toplumsal güçlerinde olduğu kadar hatta onlardan çok örgütlü sol/devrimci güçler tarafından biraz şaşkınlık, daha çok da garipseyle karşılanıyor. "Kim yapacak devrimi, onu yapacak parti nerde, siz mi yapacaksınız?" diye soruyorlar o zaman da.

Kitlelerin böyle sorması anlaşılabilir de sol/devrimci güçlerin böyle sormaları onların darkafallığını ortaya koyuyor.

Bunların anlayamadığı, birincisi, devrimler yapılmaz, deyim yerindeyse "doğar"lar. İkincisi, devrimler bir Partinin, bir grubun, bir çevrenin vb. vb. eylemleri, hareketleri, planları, tasarımları sonucu değil, kitlelerin eseri olarak ortaya çıkarlar.

Darkafalı, devrimleri bir mühendislik, bir planlamacılık harikası gibi düşünür. Oysa, devrimler ne planlanır ne de masa başında mühendis kafalıların masabaşı tasarladığı bir toplumsal olaydır.

Devrimler, toplumun uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin keskinleşmesi, derinleşmesi sonucu, bireysel olanları dahil, olayların, çatışmaların, isyanların, ayaklanmaların arda arda gelmeleri, üst üste binmeleri sonucu toplumsal durumun içinden doğarlar.

Kürdistan ve Türkiye şimdi tam da böylesi bir sürecin içinde. Olaylar, çatışmalar, isyan ve ayaklanmalar, hem birbiri ardına sökün ediyor hem de üst üste biniyor. Öyle ki son iki-üç yılın isyan ve ayaklanmaları, kitle eylemleri, bireysel olanları dahil, olayları sayılamaz, hatırlanamaz hale gelmiş.

İşyan ve ayaklanmalar, daha çok Kürdistan'da olmak üzere silahlı biçimlere bürünmeye başladı. Kürdistan'da iç savaş varabileceği en üst noktalara varmış durumda. Türkiye'de devrimci kitle gösterileri faşist devletin zoru ve terörüyle bastırılabilir. Ama Haziran Halk Ayaklanması yanında oyuncak gibi kalacağı büyük ayaklanmalar dizisinin eli kulağında ve bu yüzden, faşist devlet işi "sıkı" tutmaya çalışıyor.

Toplumun ezici bir kesiminin devlete, düzene, burjuva sınıfa ve onları temsil eden her şeye, nasıl bir öfke, kızgınlık ve nefret içinde ol-

duğu günlük burjuva basına artık her gün yansıyor. Faşist devlet ve hükümet ne yaptıysa kitleleri devrime karşı harekete geçiremedi.

Aksine birer şoven gösteriye çevirmek istedikleri asker/polis cenaze törenleri çoğunlukla hükümete, devletin tepesindeki ve burjuva sınıfa karşı bir öfke seline dönüşüyor.

Birleşik bir devrim doğuyor. Bu devrimin devrimci bir halk iktidarıyla taçlanması örgütlü devrimci güçlere bağlıdır.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, bu nedenle tarihsel bir görev ve sorumlulukla karşı karşıyadır. Ya bu bilinçle hareket ederek politik ve ekonomik iktidarın fethini, devrimci halk iktidarının kurulmasını birinci hedefi olarak belirleyip ona uygun hareket edecek ya da bir "muhalif" olarak kalma yolunu seçerek tarihte iz bırakmadan silinip giden önceki hareketlerden biri gibi olacak.

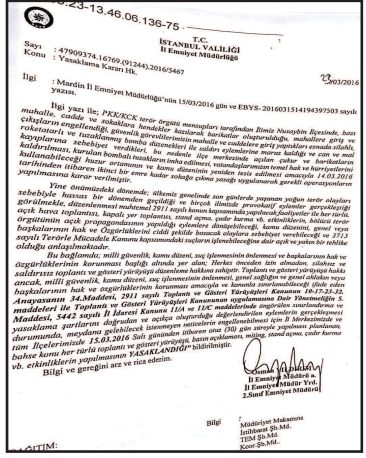
Şimdi devrim zamanı. Bu zamanda kurulan Halkların Birleşik Devrim Hareketi, hedeflerini zamanın ruhuna uygun bir bilinç ve sorumlulukla belirleyecektir.

İstanbul'a 1 Aylık Eylem Yasağı

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün, 30 günlük eylem yasağı koyduğu, 27 Mart günü Aka-Der'lilerin gözaltına alınmasıyla öğrenildi.

Mardin İl Emniyet Müdürlüğü'nün 15 Mart günü gönderdiği bir uyarı yazısını gerekçe gösterilen yasakta, 15 Mart'tan itibaren 30 gün süre ile "yapılması planlanan her türlü toplantı ve gösteri yürüyüşü, basın açıklamaları, miting, stant açma, çadır kurma vb. etkinlikler yapılması yasaklandı" denildi.

Mardin emniyetinin yazısı baz alınarak, "düzenlenmesi muhtemel 2911 sayılı kanun kapsamında yapılacak faaliyetler ile her türlü açık hava toplantısı, kapalı yer toplantısı, stant açma, çadır kurma vb. etkinliklerin bölücü terör örgütünün açık propagandasının yapıldığı eylemlere dönüşebileceği, kamu düzenini, genel veya başkalarının hak ve özgürlüklerini ciddi şekilde bozacak olaylara sebebiyet verebileceği ve Terörle Mücadele Kanunu kapsamındaki suçların işlenebileceğine dair açık ve yakın bir tehlike olduğu anlaşılmaktadır" denildi ve İstanbul il merkezi ve ilçelerinde her tür eylem ve etkinlik yasaklandı.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün, 30 günlük eylem yasağı koyduğu, 27 Mart günü Aka-Der'lilerin gözaltına alınmasıyla öğrenildi.

Özgür Basına Saldırıları Sürüyor

Satın al sustur, kapat sustur, hapse at sustur, katlet sustur... Yaşanan gerçekleri değil de sadece bilinmesi istediklerini kamuoyuna duyurmak isteyen devlet, "haber" yapanlara ve yayınlayanlara ceza yağdırmayı sürdürüyor.

Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü (BYEGM), Mart ayının ortasında Özgür Gündem Gazetesi çalışanlarının 'Sarı Basın' kartlarını iptal etmişti. Bununla yetinmeyen devlet, bir hafta sonra da Özgür Gündem Eş Genel Yayın Yönetmeni Eren Keskin hakkında tu-

tuklama kararı çıkardı.

Özgür Gündem hakkında açılan soruşturma kapsamında tutuklanması istenen gazetenin Eş Genel Yayın Yönetmeni Eren Keskin, "örgüt propagandası" iddiasıyla nöbetçi mahkemeye sevk edildi. Nöbetçi mahkemeye ifade veren Keskin, daha sonra serbest bırakıldı.

Diğer taraftan, 2 aydır Kürdistan'dan sağlıklı bir haber akışı sağlayabilmek, orada çalışan basın emekçilerinin ça-

lışma koşullarını anlayabilmek, onlara destek olmak için sürdürülen Haber Nöbeti, 8. nöbetin ardından sona erdirildi.

Gazetemiz baskıya girerken, iki sevindirici haber geldi basın emekçilerine... Geçtiğimiz aylarda tutuklanan Jinha muhabirleri Rojda Oğuz ve Beritan Canözler tahliye edildi.

Pakistan'da Lunaparka Bombalı Saldırı

Gericilik çocuk-eğlence-oyun dinlemiyor. 27 Mart akşamı, Pakistan'da lunaparka yönelik yapılan bombalı saldırı, dünyada dehşet uyandırdı.

Pakistan'ın Pencap eyaletinin başkenti Lahor'da, "Gülşen İkbâl" adlı lunaparktaki bombalı saldırıda, en az 55 kişi hayatını kaybetti, 200'den fazla kişi de yaralandı.

Pazar tatili nedeniyle lunaparka eğlenmeye gelen halka yönelik düzenlenen saldırıda yaralılar arasında çok sayıda kadın ve çocuk var.

Kısa süre sonra, saldırının Taliban'a bağlı Cemaatül Ahrar tarafından yapıldığı, bu canlı bomba saldırısında 8 kg patlayıcı madde kullanıldığı açıklandı.

Pakistan'da 3 günlük yas ilan edildi.

Palmira İŞİD'den Geri Alındı

Unesco Dünya Mirası listesinde olan ve 1 yıl önce İŞİD'in ele geçirerek yıkıp tahrip ettiği antik Palmira kenti, Suriye ordusu tarafından geri alındı.

Suriye ordusu, birkaç gündür Humus'u almak için başlattığı saldırıda kentte kontrolü sağladı. Palmira, Şam'ın 215 km kuzeydoğusunda, Humus'un 155 km doğusunda ve Fırat'ın 120 km güneybatısında bir vaha üzerinde kurulu, Humus Valiliğine bağlı; ticari kervanların geçiş noktası.

Suriye ordusu yaptığı açıklamada, Palmira'nın geri alınmasıyla birlikte İŞİD'in çöküşünün başladığını söyledi.

Nazım'la Yaşamak İçin

Ayışığı Sanat Merkezi Tiyatro Atölyesi'nin hazırladığı "Yaşadım Diyebilmen İçin" adlı tiyatro oyunu ilk gösterimini Samandağ'daki seyirciyle buluşmuştu. Şimdi de Antakya halkıyla buluşmak için günler kaldı.

Nazım Hikmet'in yaşamından kesitler sunan oyun Samandağ'da yapılan gösteriminde seyircilerden büyük bir ilgi toplamıştı. Bu oyunu Antakya halkıyla da paylaşmak üzere Antakya Ayışığı Tiyatro Atölyesi yola çıktı. Yaklaşık 4 aydır çalışmalarını sürdüren atölye çalışmalarının sonuna geldiğini ve 17 Nisan Pazar günü seyirciyle buluşma kararı aldı.

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi diyor ki;

*Yaşamayı ciddiye alacaksın,
yani o dercede, öylesine ki,
mesela, kolların bağlı arkadan, sırtın duvarda,
yahut kocaman gözüklerin,
beyaz gömleğinle bir laboratuvar
insanlar için ölebileceksin,
hem de yüzünü bile görmediğin insanlar için,
hem de hiç kimse seni buna zorlamamışken,
hem de en güzel en gerçek şeyin
yaşamak olduğunu bildiğin halde.*

17 Nisan Pazar günü saat 20.00'da Antakya Meclis Kültür Merkezinde Nazım'la Yaşamak için buluşalım...

"Kim Demiş Türkiye Güvenli Diye?"

Yunan adalarına ulaşmayı başaran beş çocuklu bir Afgan kadın Meria Azemi, yeni anlaşma gereği Türkiye'ye geri gönderileceğini öğrenince, "Hayır! Hayır! Lütfen olmaz! Türkiye olmaz. Geri gönderilmektense burada ölmeyi tercih ederim" diyor.

Elindeki yaklaşık 3 bin 600 dolarla 5 çocuğunu alıp yola çıkan Azemi, önce İran'a, oradan Türkiye'ye ve son olarak da Midilli Adası'na gelmiş. Azemi, "Bizi iki hafta boyunca açlıkla bıraktılar. Sokaklarda kaldık. Yiyeceğimiz de yoktu. Barınak yoktu, bizi koruyan kimse yoktu. Polis ve asker az kalsın bizi öldürüyordu." diyor.

Midilli Adası'na gelmek için şişme bota bindiğinde üzerinde kalan son paraları da insan kaçakçılarına verdiğini anlatan Azemi, kendi bacağındaki ve bir kızının ellerindeki morlukları göstererek "Elimde kalan tek şey bu. Kim demiş Türkiye güvenli bir ülke diye!" diyor...

Amasralılar Yetkilileri

Sopalarla Kovdu

Bartın Amasra'da, Hattat Holding'in kurmak istediği "Hema Termik Santrali"ne ilişkin düzenlenmek istenen Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) Halkın Katılımı Toplantısı'na yaşam savunucuları izin vermedi.

A m a s -

ra'ya bağlı Gömü köyünde 24 Mart günü düzenlenen ÇED toplantısı için Bartın Platformu öncülüğünde bir araya gelen

köylüler, kahve önünde toplandı, sopalarla tenekelere vurup, düdük ve davul çalarak, toplantıyı protesto etti. Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü görevlileri tepkiler nedeniyle kahveye girmeden köyden ayrılmak zorunda kaldı.

Bartın-Amasra halkı, Amasra'da termik santral istemediği için 2010 yılından beri termik santrale ilgili yapılacak istenen 7 farklı ÇED Halkın Katılımı Toplantısı'nı yaptırmadı. 2014 yılında termik santral yapılması için toplam 42 bin farklı dilekçe Bakanlığa

teslim edildi. Bu yüzden "Hema Termik Santrali ÇED Nihai Raporu" iki yıldır bakanın önünde bekliyor.

YAŞADIM DİYE BİLMEK İÇİN

Ayışığı Tiyatro Atölyesi

Bizi esir ettiler, bizi hapse attılar; beni duvarların içinde, seni duvarların dışında. Ufak iş bizimkisi. Asıl en kötüsü: bilerek, hilmeyerek hapisaneyi kendi içinde taşımaya... İnsanların birçoğu bu hale düşürülmüş, namustu, çalışkan, iyi insanlar...

AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ
Umutumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla...

Bilet Temin Yerleri:
Hayyam Cafe - Kemancı Cafe - Çerimoya Cafe - Ayışığı Sanat Merkezi

17 NISAN PAZAR 20.00 Meclis Kültür Merkezi

0553 326 22 62 facebook/AntakyaAyisigiSanatMerkezi

DEVİRİM VE SOSYALİZM MÜCADELESİ

Özgür Güven

Genel olarak sol hareketin literatüründe sık sık baskılardan söz edilir. İnsanın politik ve toplumsal kurtuluşuna dair, baskıların ortadan kaldırılmasına dair yazılır, çizilir. Ekonomik, politik, toplumsal olarak var olan bütün baskılar esas olarak baskı toplumunun, kapitalist toplumsal sistemden kaynaklanır. Ekonomik, politik, toplumsal kurtuluşu gerçekleştirmek için bu baskıların toplumsal temelini ortadan kaldırılması, kapitalist toplumsal sistemin yıkılması gerekir. Bunu yapabilecek tek sınıf da tarihin en devrimci sınıfı olan işçi sınıfıdır.

Sendikalar olsun, işçi sınıfı içindeki küçük burjuva akımlar olsun sürekli olarak işçi haklarının kazanılmasından, korunup geliştirilmesinden söz ederler. Ajitasyon ve propagandalarının temelinde bu vardır. Ama işçilerin marksizm-leninizmi öğrenmesi, sınıf bilinciyle donanması için hiçbir şey yapmazlar. Hatta bilinçleri bulandırarak buna engel olurlar. Oysa işçi sınıfının günlük yaşamını kolaylaştıracak hakları elde etmek için bile sınıf bilincine ihtiyacı vardır. Sınıf bilinci işçi sınıfı açısından toplumsal kurtuluş için etkin ve güçlü bir silah olduğu kadar çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve hakların kazanılması, korunması, geliştirilmesi için de etkin ve güçlü bir silahtır.

İşçi sınıfı sınıf çıkarlarına uygun olarak kendi isteklerini açıkladığında, nasıl bir ekonomik toplumsal sistemi hedeflediğini açıkça ortaya koyduğunda, toplumsal kurtuluşunu gerçekleştirme yolunda büyük bir mesafe kat etmiştir.

İşçi sınıfının tarihsel görevi sınıfların ortadan kaldırılmasıdır. Bu görevini yerine getirebilmek için önce politik iktidarı ele geçirmesi gerekir. Politik iktidarı ele geçirdikten sonra bu güce dayanarak sınıfları ortadan kaldırmaya yönelir.

İşçi sınıfı bu amaçla sosyalist mücadele yürütür. Tarihin en köklü devrimini gerçekleştirmeyi, kapitalizmden komünizme geçmeyi amaçlayan işçi sınıfının bu mücadeleye atılmasına neden olan çelişkiler; yani sosyalist mücadelenin sorunları geçici sorunlar değildir. Aksine kapitalist toplumsal sistem var olduğu sürece derinleşerek devam edecek çelişkiler ve sorunlardır. Hatta devrimden sonraki dönemde sınıfların ortadan kaldırılmasına dek azalarak devam edecek sorunlar da vardır. Bu nedenle işçi sınıfının verdiği sosyalist mücadele uzun sürecek, proletaryanın tam kurtuluşu gerçekleşene dek devam edecektir. Buradan anlaşılacağı gibi kitle içinde sürdürülen sosyalist çalışma tarihsel öneme sahiptir. Buna uygun olarak ele alınmalı, ciddiyetle sürdürülmeli.

İşçi sınıfının kendi kurtuluşu için işçi hareketi tayin edici öneme sahiptir. İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır. Hem kendilerini hem de diğer emekçi kitleleri kurtaracak, çelişkileri çözecek olan işçi sınıfının kendi hareketidir. Bunu işçi sınıfı adına birileri ya da partiler değil, bizzat işçi sınıfı kendi eylemiyle gerçekleştirecektir. Burada komünist parti ona yol gösterecek, öncülük yapacaktır. Toplumun devrimci yoldan dönüşümünü gerçekleştirecek, devrimci programı hayata geçirecek olan geniş emekçi kitlelerdir. Halkın hareketinden, eyleminden başka bir güç bunu gerçekleştiremez.

Bu topraklarda uzun yıllardan beri verilen mücadele sürecinde devrimci demokrat ve komünist hareket tarafından uyandırılan ve örgütlü mücadeleye katılan çok geniş bir kitle var. Bu durum, öznel koşulun da bir biçimiyle olgunlaştığını gösteriyor. Nesnel koşulların yanı sıra öznel koşulların da olgunlaşması proletarya ve hakların kedi kurtuluşlarını gerçekleştirmelerinin bütün koşullarının olgunlaştığını gösteriyor. Şimdi bu koşullara dayanarak, başlamış olan devrimi zafere taşımak gerekiyor.

Nesnel ve öznel koşulların olgunlaştığı bu aşamada işçi sınıfının toplumsal kurtuluş mücadelesine öncülük yapabilecek olan örgüte ancak bir devrimci komünist partidir. Bu aynı zamanda ezilen ulus ve ulusal toplulukların ulusal kurtuluşu yanında sınıfsal kurtuluşunun da güvencesidir. Ancak öncülük için bir partinin kendisine komünist ya da marksist Leninist demesi yetmez. Gerçekten devrimci bir çizgi izlemesi gerekir. Marksizm Leninizm bilimiyle donanmış olması, devrimci niteliklere sahip olması gerekir. Yani sonuna dek gidebilecek tek devrimci sınıf olan proletaryanın bu konumuna denk, sonuna dek tutarlı, devrimci, marksist konumda olması gerekir.

Bu topraklarda uzun yıllara dayalı birikimi ve deneyimiyle neredeyse 50 yıldan beri sürdürdüğü kesintisiz mücadelesiyle bu konuma sahip bir parti var: Leninist Parti. Ancak hemen belirtelim ki, Leninist Parti, bu konumuna denk bir niceliğe sahip değil.

Bundan toplumun çoğunluğunu örgütledikten, nicelik olarak iyice güçlendikten sonra devrim yapacağımız gibi saçma bir sonuç asla çıkarılamaz. Devrim, biz Leninistlerin nicelik olarak güçlenmesini beklemeyeceği gibi, biz Leninistler de devrim için nicelik olarak güçlenmeyi bekleyemeyiz. Çünkü emekçi kitlelerin çoğunluğu, sorunlarının çözümünün devrimden başka bir yolla gerçekleşmeyeceğini anlasa bile, öncü komünist partinin, Leninistlerin sayısı, kapitalizm koşullarında hiçbir zaman "yeterli" niceliğe ulaşamayacaktır. Burada Leninistler esas olarak ezilen emekçi kitleler üzerindeki etkilerini arttırmalıdır. Zira öncü komünist parti açısından parti örgütlerinde örgütlü olanların sayısından çok kitleler üzerindeki etkisi, mücadeleye atılan kitleleri yönetmesi önemlidir.

Leninist Partinin emekçi kitleler içinde daha çok etkili olması, proletarya ve emekçi sınıflar içinde daha çok ilişkiye sahip olması, devrimin zafere ulaşmasını proletarya ve halkların toplumsal kurtuluşunun güvencesi olacaktır.

Van Hakkari Şemdinli Gever'e Yürüyor

Gever'de ablukaların ve saldırıların 11. gününde, bombardımanların sürmesi, mahallelerin tanklar ve ağır silahlarla taranması üzerine, Van, Hakkari ve Şemdinli'den halk, Gever'e yürümek istedi.

23 Mart günü Gever'e bağlı Esendere (Bajirgeh), Eski Havaa-lamı ile Doski bölgelerindeki köylerden yüzlerce kişi yola çıktı, ilçe giriş-çıkışlarındaki zırhlı araç sayısı artırılarak geçişler engellendi.

Doski bölgesinden yola çıkan kitleye askerler Vezipli (Veziyan) Köyü yolunda gaz bombalarıyla saldırırken, ilçenin Hakkari ve Van'la bağlantılı tek asfalt yolu olan Yeni-köprü Jandarma Karakolu çevresi de ablukaya alındı, askerlerce hendek kazıldı.

Şemzinan (Şemdinli)'dan araçlarıyla yola çıkan yüzlerce kişinin önu Şapatan Karakolu askerleri tarafından geçitte zırhlı araçlarla kesildi. HDP, DBP'li yöneticiler ile Şemdinli Belediye eşbaşkanlarının askeri yetkililerle görüşmesi sürerken, halk zırhlı araçların önünde oturma eylemi yaptı.

Van'dan Gever'e hareket eden grubun önu de Van çıkışında kesildi. Bu sırada Başkale'de DBP önünde toplanan kitle "Bijî Berxwedana Geverê" sloganları ile ilçe çıkışına doğru yürüyüşe geçti.

Van, Başkale ve Hakkari'den yola çıkan yüzlerce kişi, ilçe merkezi girişindeki Yeni-köprü Jandarma kontrol noktasında birleşti. Araçları durdurulunca inen halk sloganlarla Gever'e yürümeye başladı.

Kitlenin önu Veziyan (Vezipli) köyünde zırhlı araçlarla kapatıldı. Kadınların öncülük ettiği kitle yürüyüşe devam edince, zırhlı araçlardan gaz bombası ve plastik mermilerle saldırı başladı. Gever'deki halkın durumu

hakkında hiç bir bilgi alamadıklarını söyleyen kitle, "Kente girip asker, polis, sivil ve direnişçilerin ölmesini engellemek istiyoruz" dedi.

Engelleme üzerine açıklama yapan HDP Van Milletvekili Bedia Özgökçe, "Bu engellemeler bizi vazgeçiremeyecek. Gever'i yalnız bırakmayacağız" dedi.

Hakkari yönünden Gever'e gelen ve aralarında DTK Eşbaşkanı Selma İrmak'ın da bulunduğu kitlenin önu de Yeni-köprü Jandarma Kontrol noktasının Hakkari çıkışında kesildi. Selma İrmak, "Tank ve toplanınız, hukuk dışı yaklaşımlarınız bizim yürüyüşümüzü engellemeyecektir. Bu savaş bin yılda sürse bu halk boyun eğmeyecek. Bu halk onurlu bir yaşam için mücadelesini verecek. Gever halkı 11'inci gününde toplanıyor, evler yakılıp yıkılıyor. Oradan haber bile alamıyoruz. İnsanlarımızın can güvenliğinden endişeliyiz" dedi. Engellemeler üzerine kitle geri döndü.

Ölülerimizden De Korkuyorlar..

Sur'da katledilen Dilber Bozkurt'un cenazesi, 22 Mart günü Mardin'e getirildi.

Dargeçit'e getirilen cenazeye katılan yüzlerce kişi, polisin saldırısına uğradı. Omuzunda tabut taşıyan kitleye gazbombası ve tazyikli su ile saldırıldı. Dikkat çeken şey ise, tomanın tabuta tazyikli su sıkışı oldu...

Dilber Bozkurt sloganlar ve "Çerxa Şoreşe" marşı eşliğinde defnedildi.

Bask'ta Newroz Etkinlikleri

Bask'ta, Enternasyonal Komite Newroz etkinlikleri düzenlendi. Hernani Belediyesinin konferans salonunda yapılan ve 15 Mart'ta başlayan konferanslarda ilk konu, "Kuzey Kürdistan'da neler oluyor?" idi.

19 Mart'ta "Kürdistan Devriminde kadının rolü" ve 21'inde "Mın dit" filminin gösterimi yapılacak, belediyeye Kürdistan bayrağı asılacak. Enternasyonal komitenin programında Kürçe şarkılar, Kürt yemekleri, Newroz ateşi ve konser vardı.

Bask'ta Batasuna lideri Arnoldo Otegin de, Newroz için bir mesaj yayınladı, "Bugün Kürtlerin ulusal günü. Yüreğim Kürtlerin ve Kürt savaşçıların yanında..." dedi.

Adana'da Newroz Kutlamalarına Saldırı

Gülbağçe ve Barbaros Mahallesi'nde halk 17 Mart günü Newroz için sokağa çıktı. Sokağa çıkan halk Newroz ateşini yaktığında polis saldırdı.

Dağlıoğlu Mahallesi'nde 20 Mart günü düzenlenecek Adana genelindeki merkezi miting için farklı noktalarda Newroz 3 gün önceden başladı. Gülbağçe ve Barbaros mahallelerinde sokağa çıkan halka tazyikli kimyasal su ve gaz bombaları kullanıldı. Polis saldırısına karşılık olarak havai fişek kullanıldı. Polis bazı esnaf ve evlere zarar verdiği de görüldü.

20 Mart günü yapılacak miting kadar farklı noktalarda kutlamalar, eylemler sürecek.

Mücadele Birliği Adana

Adana Newroz'una Saldırı

Adana'da Dağlıoğlu Mahallesi Karasu Kavşağı'nda 20 Mart Pazar günü düzenlenen Newroz için sabah erken saatlerde halk alanda toplanmaya başladı. Marşlar söylenmeye, sloganlar atılmaya, halaylar çikilmeye başlandı.

Newroz alanı akrep, TOMA ve zırhlı araçlarla ablukaya alınmıştı. Saat 11.00 sıralarında polis gaz ve TOMA'larla saldırıya başladı.

Saldırının ardından ara sokaklara çekilen halk, sürekli olarak genç, yaşlı demeden tüm saldırılara rağmen Newroz Ateşi yakıldı. Bunun üzerine bir kez daha saldırıya geçen polis yoğun bir gaz ve tazyikli su sıkarak ateşi söndürdü. Bazı noktalarda ara sokaklara özellikle yoğun gaz atışları yapıldı. Evlerin bahçeleri hedef alınarak gaz kapsülleri atıldı.

Mücadele Birliği Adana

Basel'de Newroz

21 Mart'da İsviçre'nin Basel kentinde 17.30'da Claramattepark'ta toplanan yüzlerce Kürdistanlı ve dostları, meşalelerle Markplatz'a kadar sloganlar ve marşlar eşliğinde bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüş sonunda Newroz alanına gelen kitle Kürdistan'da ve dünyada ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulundu Newroz ateşi kitle tarafından sloganlarla ve zilgıtlar eşliğinde yakıldı.

Newroz ateşinden sonra yapılan Kürçe ve Türkçe açıklamalarda; 2016 yılının özgürlük yılı olduğu ve faşist devletin Kürdistan başta olmak üzere uyguladığı katliam politikalarının ezilen halkları yıldıramayacağını, tam tersine ezilen, sömürülen, katliama maruz kalan halkların mücadeleyi daha da yükselteceğini ve faşizmi yenilgiye uğratacağını, faşizme karşı tüm ezilenlerin birleşerek savaşması gerektiğini bu konuda önemli bir adım atılarak, Türkiye ve Kürdistanlı silahlı örgütlerin birleşerek Hakların Birleşik Dev-

rim Hareketini kurduklarını, faşist devletin ve hükümetinin daha ilk saniyelerde bile bu hareketten nasıl korku ve paniğe kapıldığını, bu tür devrimci bir cephenin faşizmi yeneceği ve halkları özgürleştireceği vurgulandı.

Suriye'de ilan edilen kuzey Suriye Federasyonu da selamlanarak müzik dinletisine geçildi. Ardından Newroz etkinliği, 26 Mart'da İsviçre'nin Fribourg şehrinde merkezi organize edilen Newroz etkinliğine katılım çağrısıyla son buldu.

Basel'den Leninistler

İstanbul'da 2016 Newroz'u

Günler öncesinden başlayan yasaklara, polis saldırılarına rağmen onbinler bir araya geldi.

İstanbul'da da Newroz, sabahın ilk saatlerinde Başakşehir'de kutlama için toplananlara saldırı ve gözaltı ile başladı. Newroz kutlamaları için adres gösterilen Bakırköy Halk Pazarı ise günün ilk saatlerinden itibaren polis ablukasına alındı.

Bakırköy'e çıkan tüm yollar ve köprüler tutulurken, basın dahil herkese kimlik kartı sorularak gözaltına yapılmak istendi. HDP binasına gitmek üzere sokağa yaklaşan devrimci avukatlar, polis tarafından "sizi tanıyoruz" diyerek uzaklaştırıldı.

HDP yöneticilerinin toplanacaklarını duyurdukları Şirinevler'deki Bahçelievler HDP binasının etrafı ve çevre sokakları da polis ablukasına alındı. Binanın bulunduğu sokağı "olay yeri" şeritleriyle çeviren polis, basın dahil hiç kimseyi sokağa yaklaştırmadı. HDP binasına gelmiş olan Kamuran Yüksek ve Levent Tüzel, basının almaması üzerine basının toplandığı İşbankası köşesine gelerek basının içeri girmesini sağladılar. Polisin izin verdiği 3 sarı basın kartı sahibi gazeteciyi HDP binasına aldı, diğer gazeteciler etrafta toplanmaya başlayan insanlarla birlikte uzun süre bekleyişini sürdürdü.

Bu esnada Newroz alanına ulaşmak için küçük gruplar halinde Bakırköy civarına gelen herkes, polis teröründen payını aldı, kaldı ki kalabalık grupların bir araya gelmesine izin vermiyor, kimlik kontrolleri,

GBT'ler, üst aramaları, gözaltılar, gaz bombalı ve plastik mermili saldırılar... Geleneksel kıyafet giymek, kesik-u sor-u ser'li flamalar taşımak ya da fotoğraf çekmek gözaltına alınmak için yeterli gerekçe oldu.

Mahalle ve semtlerden kaldırılacak araçlar da daha mahalle çıkışında durdurulmuş, araçlar bağlanmış, Newroz'a katılmak isteyenler GBT ve üst aramalarından geçirilmişti.

HDP binasında bulunan HDP'li yöneticiler de öğle saatlerinde Bakırköy'e Newroz alanına yürüyeceklerini duyurduktan sonra araçlarla Bakırköy'e geçti, ancak 1 Mayıs'daki Taksim Meydanı'na dönen Newroz Alanı'na yaklaşmadan ayrıldı.

149 kişi gözaltına alındı. Alana insanların toplanmasını mümkün olmadı. Ama akşam saatleri ile birlikte İstanbul'un birçok semtinde Newroz ateşleri yakıldı.

İzmir'de Yasaklı Newroz

Tüm kentlerde olduğu gibi İzmir'de de Newroz yasaklandı.

20 Mart Pazar günü saat 11.00'da Gündoğdu Meydanı'nda yapılacak olan Newroz için İzmir Valiliği yaptığı açıklamada "20 Mart günü yapılacak olan etkinliğe izin verilmeyeceği ancak 21 Mart günü Hipodrom'u 'düşünebileceklerini'" belirtti.

HDP il örgütü Newroz'un yasaklanmasıyla ilgili olarak 20 Mart Pazar günü saat 13.00'da HDP İzmir Milletvekili Ertuğrul Kürkçü'nün de katılımıyla il binası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması esnasında sık sık "Biji Serok Apo", "Biji Newroz, Newroz Piroz Be", "Biji Biratiya Gelan", "Biji Berxwedana Kobanê", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atılırken okunan basın metninde Cizre, Silopi ve Sur başta olmak üzere şehirlerin yakılıp yıkıldığı ve yüzlerce kişinin katledildiği hatırlatıldı.

2016 Newroz'unu böyle bir atmosferde karşıladıklarını anlatan basın açıklamasında, İzmir'de Newroz'a başvuru ve yasaklama süreçleri anlatıldı, "Tertip komitesi kutlamanın yasaklanan Gündoğdu dışında başka alanlarda da yapılabilmesi için sonuna kadar çaba harcamıştır. Ancak Valilik güvenlik bahanesiyle hiçbir şekilde izin vermemiş ve 21 Mart tarihinde Buca için başvurulması halinde değerlendirilebileceğini belirtmiştir. Valilik bu yaklaşımında samimi değildir. Çünkü Aliğa Kaymakamlığı ilçe örgütümüzün 21 Mart günü için yaptığı başvuruyu da ret etmiştir" denildi.

"En baskıcı ve en zalim yönetimler döneminde bile halklar Newroz'a sahip çıkmış ve coşkuyla kutlamıştır. Halkların binlerce yıllık geleneğin ürünü olan bayramlar yasaklanamaz. Bu bağlamda Newroz da yasaklanamaz. Halkımız istediği gibi Newroz'unu kutlayacaktır. İzmir'in her yeri halkımız için Newroz alanıdır." denilen açıklamanın ardından, Ertuğrul Kürkçü yaptığı konuşmada halkların bir gün Newroz'u hak ettikleri şekilde kutlayacaklarını söyledi.

Eylem sloganlarla sona erdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ / İZMİR

Sarıgazi'de Newroz

Sarıgazi halkı Newroz'u kutlamak için 20 Mart günü HDP ilçe binasının önünde buluştu. Sabah erkenden polisin pek çok yerde olduğu ve çeşitli önlemler alındığı Sarıgazi'de, bizler de Mücadele Birliği okurları olarak yerimizi almıştık.

Araçların gelmesiyle beraber servislere geçen kitlenin önu akreplerce kesildi ve araçlar ara sokağa çekildi. Polis servislere ceza kesmekle uğraşırken, bu arada eyleme gidecek insanlara GBT kontrolü yapıldı. Bunun üzerine Sarıgazi halkı ve devrimci kurumlar Sarıgazi'de Newroz'u kutlamak için bir araya gelmeye karar verdi.

Saat 12.00 gibi Demokrasi Caddesi'nde Keklik Sokak başında buluşan kitle, eylemi beklemeye başladı. Bu arada polis kitleye saldırmak için akreplerle geziyor ve fırsat kolluyordu. Ovacık Sokak başında

gözaltı olduğu haberi gelince, kitle de akreplere doğru yöneldi. Bunun üzerine polis doğrudan plastik mermi ve gaz bombalarıyla saldırdı, bir genci dövereğe gözaltına aldı.

Devrimci kurumların aldığı ortak karar, saldırı olursa her seferinde yeni bir yerde ateş yakmak idi. Saldırı üzerine derhal Cumartesi pazarının orada boş bir arsada ateş yakıldı. Polis buraya da saldırmaya ve kitlenin toplanmasına engel olmaya çalıştı.

Bir süre burada duran kitle, Sarıgazi Mezarlığının orada ateş yakıldığı duyduğunda oraya yöneldi. Hep birlikte halaylar çekildi. Yarım saati aşkın süren halayların ardından polis akreplerle geldi ve kitleye saldırdı. Ateşi söndürmek için esnaftan su isteyen polise hiç kimse su vermedi. Hatta polis bu yüzden esnaflara "hepiniz vatan

Gazi'de Newrozlara Saldırı

20 Mart'ta ülkenin yarı açık cezaevine döndüğünün kanıtıdır 'Newroz'.

Gazi Mahallesinde sabah 09.00 sıralarında Şair Abay Lisesi önünde halk, Bakırköy'deki Newroz alanına gitmek için toplanmaya başla-

ştı. Polis önceden gelen otobüslerin anahtarlarını gasp ederek, kitlenin Newroz'a gitmesini engelledi.

Fakat halk bulunduğu her alanı Newroz alanına çevirmeye kararlı idi. Şair Abay Lisesi önünde halaylarla Newroz'u kutlamaya başladı. Faşist devletin hizmetkarları, halaylara bile tahammül edemeyerek saldırdı. Bunun üzerine halk, Newroz'u kutlama kararlılığı ve iradesini Heykel Park'a giderek yaktığı ateşle gösterdi.

Heykel Park'ta da polisin saldırısıyla yaşanan çatışmalar, artık eylemin taktiklerini değiştirmeyi gerektiriyordu. Halk sivil araçlarla TEM otoyoluna çıkarak yolu trafiğe kapattı.

Tabi ki böyle bir şeyi beklemeyen polis, hemen müdahale için yola çıksa da trafik kapalı olduğundan kitleye akrepten inerek yaya olarak saldırmak zorunda kaldı. Çok sayıda gaz bombasının ard arda atıldığı bir başka gün, ancak 1 Mayıs olabilir. Yaklaşık 50-100 kişilik grubu TEM otoyolundan aşağı sürükleyip insanlıktan çıkma çabasına saldırdı polis.

Gazi'nin her yeri, gün boyu Newroz alanı ve Newroz ateşiydi. Baharın gelişi, halkın yaktığı ateşlerle selamlandı...

hainisiniz, teröristiniz" diye hakaret etti. Daha sonra TOMA geldi ve ateşi söndürdü.

Mezarlığın oradaki ateşin de sönmeyeceği kitle, Demokrasi Caddesinde buluşarak yolu kapattı ve tekrar ateş yaktı. Yarım saatten fazla slogan ve halaylarla kutlama yapan kitleye akreplerle saldıran polis, ara sokakta bir kadını gözaltına aldı.

Eylemin amacına ulaştığını düşünen Sarıgazi halkı, eylemleri iradi olarak sona erdirdi.

Bizler de Mücadele Birliği okurları olarak bu eylemlerde yerimizi aldık. İlerleyen saatlerde de, "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği" pankartı asarak Newroz'la ilgili eylemlerimizi sona erdirdik.

Sarıgazi Mücadele Birliği

AKKOYUN KARAKOYUN BELLİ OLUYOR

Umut Çakır

Hem tekeli sermaye, hem de emekçiler için, iç savaşta geri dönüşü olmayan noktanın aşıldığına dair işaretler yoğunlaştıkça, -bir halk tabiriyle- akkoyun karakoyun belli olmaya başladı.

13 Mart akşamı Ankara'nın ortasında patlayan bombadan sonra, en pespaye reformistler küfretmek için sıraya girdiler. Resmi bildirimlerinde şöyle yazdılar: "Alçaksınız, halk düşmanısınız". Bu çevreleri uzun süredir, sermayenin faşist devleti vahşeti ağızından bu yana ortaklıkta görmiyorduk. Sahi! Bu arkadaşlar 20 yıl önce siyasi yaşamlarına, Demirel'in "Devlet bağışlarını temizliyor" dediği bir dönemde, ellerinde süpürgelerle başlamışlardı değil mi, o süpürge ucunda neyi süpürdüklerini anlamadan. Yine aynı yerdesiniz küçük beyinliler, sadece bu kez süpürge değil, dilinizi kullanıyorsunuz.

Ama bakın, aynı patlamada en yakınlarını kaybedenler, cenazelerde nasıl haykıyordu: "Akladığınız paralarla saraylarımızda oturamayacaksınız". Akkoyun karakoyun misali, öylesine net, ayırdedilebilir: Reformizm siyasi serüvenini bağıra çağırır burjuva saflara koşarak tamamlıyor; devrimin görkemli ve çoğu kez acı dersleriyle politikaya ilk adımını atan sıradan halk, en değerli varlıklarını toprağa verirken bile parmağını asil suçluya doğru sallıyor.

Cizre-Sur hattındaki tarihi kahramanlığa karşı, sermayenin sergilediği dizginsiz vahşet, doğal sonuçlarına varıyor. Bu sert süreçte UKH'yi pasiflikle suçlayan TAK harekete geçti. Hiç kuşkunuz olmasın, sermayenin vahşeti sürdükçe, bu kez TAK'ı fazla seçici olmakla eleştiren başkaları da olacaktır. Ve bu bizi ne endişelendirir, ne de moral bozar.

Tersine, devrim saflarında yerini alan yarı bilinçli veya en kötüsünden önyargılarla donanmış halk kesimlerinin bu dizginsiz ve de kör şiddeti, şu veya bu partinin önüne geçebileceği bir olgu değildir. Sertleşerek, vahşet manzaraları ve enkazlar yaratarak ilerleyen her iç savaşın, yüzleşmekten kaçınmayacağı bir durumdur bu. Devrimin öncülerine düşen görev, tank paletleriyle bedenleri parçalanan, diri diri yakılan bir halkın, intikam hırsıyla gözünü karartmış evlatlarına küfürler sallamak değildir; ama bu dizginsiz, kör edici öfkeyi, hedeflerimizin yüceliğiyle donatmak, örgütlü biçimlere kavuşturup istenmeyen sonuçlara yol açmasını önlemektir. Bunu ne ölçüde başaracağımız, benzeri örgütlerin peşine takılanları saflarımıza kazanıp kazanamayacağımız apayrı bir konudur. Fakat iç savaşta yana olduğunu ilan etmiş bir parti, istenmeyen sonuçları bahane edip, iç savaşa küfreden reformistlerle arasına kalın bir çizgi çekmelidir. Özellikle, ağızdan çıkan her lafın kuyumcu terazisine vurulduğu böylesi günlerde.

İnsani ve vicdani ölçüler içinde, sıradan insanların bu kör intikam eylemlerine kurban gitmesi son derece acıdır. Devrimin yüce ve tertemiz ideallerine bağlı hiç bir insan bu ölümleri onaylamayacak, acıyı paylaşacaktır. Fakat aynı ölçüde, bu gibi eylemlerden, devrimin yenilgisine dair karamsar sonuçlar çıkaran, moral bozan unsurlara karşı da hiç bir acıma duymamak gerekir. İçinde bu türden aşırılıklar, talihsiz tesadüfler, hatta anakronistçe kırıp dökmeler barındırmayan bir tek başarılı devrim göstermeye başlanırsa... Bulamazsınız. Her devrim, muazzam bir kitleyi uyandırır, devrimci politikanın en sert kurallarıyla tanışır. Bu muazzam kitlenin içinde, ister istemez, en kötü önyargılarıyla hareket eden kesimler de bulunacaktır. Bu katılımı önlemeye, en mükemmel örgütlerin bile gücü yetmez. Yetmiyor da. Uçsuz bucaksız insan kalabalıklarına hükmeden UKH'nin bile, kendi yetiştirdiği insanlardan bir TAK çıkıyorsa, bu kaçınılmazlığı tartışmaya hiç gerek yok.

Neden? Çünkü iç savaş yalnızca egemenlerle yüce ideallerine bağlı örgütlü kesimler arasında cereyan etmiyor; ama tank ateşi altında bir halk savaşıyor. Eğer bir iç savaş, daha ana kucağından yeni inmiş küçücük çocuklara bile, "Biz öleceğiz, geride kalanlarımız intikamımızı alsın" diyorlarsa; asıl şaşırılmaması ve dehşet duymamız gereken, bu kör intikam duygularının hiç uyanmaması olurdu.

Bir devrimi, iki yana toplanmış kitlelerin, birinde "sosyalizm istiyoruz" diğeri "ölürüz burjuvaziye" yazan bayraklarla kavgaya tutuşması biçiminde hayal edenlerle Lenin, tam yüz yıl önce dalgasını yeterince geçmişti.

Ve evet, bayrakların üzerinde en yüce amaçlar yazmıyor olsa da, iç savaşın dehşeti halk kitlelerini hızla saflaştırıyor, bir tutum almaya zorluyor. Öyle ki, başka bir zaman olsa, karşı-devrimin aşağılık linç güruhlarını sokağa dökebilecek bir patlamadan sonra, sokaklarda "hükümet istifa!" sloganları yükseliyor. Başlı başına bu olgu bile, devrimin olgunluğunun tartışılmaz bir kanıtıdır.

Kentlerin en merkezi alanları, eğlence yerleri, sinema ve lokantalar boşalıyor. Gözyaşı dökülecek değil. Çünkü asıl korkunç olan, egemenlerin sürdürdüğü vahşeti görmezden gelip, eğlence mekanlarını doldurmaya devam etmektedir. En uyuşuklar, vurdumduymazlık içinde çürüyenler, itaatkar sessizliği yaşamsal bir içgüdü gibi belleyenler, eğer şimdiki hayatlarının tehlikede olduğunu düşünüp ilk elden hükümeti suçlamaya başlıyorlarsa, zora dayalı devrimin saati geliyor demektir. Bu insanları tutum almaya, kör intikam ve aşırılıkların ateşten yağmurları sebep oluyorsa, asıl eksiklik devrimin öncülerinin yeterince kitlelere nüfuz edememesindedir. Ama her devrim, işte böyle, kendi seyri içinde ihtiyaç duyduğunu, eksik ve gediklerini, kırıp dökererek telafi eder. Olan budur.

Emekçi kitleler içinde gerginlik büyüyor, büyük ve zorlu meselelerden kaçış sona eriyor. O kaçış ki, Survivor gibi, Recep İvedik gibi çukur program ve filmleri reytinglerin zirvesine taşıyor. Eğer emekçi kitleler bu kaçışın sonunda, nihayet belirgin bir politik tutum almaya zorlandıkları son duvara yaslanıp, orada korku ve öfkeyle sinir krizleri geçiriyorlarsa ne ala! Onlara, devrimin müfredatına hoşgeldiniz demek gerek. Bu türden korkular, sinir krizleri, umutsuzluk çığlıkları arşa çıkmadan, çılğınca atılımlar demek olan devrim, tüm yönleriyle hazırlanabilir miydi?

Geri dönüşü olmayan kulvara giren devrim maratonu hızlanıyor, finaline doğru ilerliyor. Buna ayak uyduramayanlar, sonuna kadar gidebilme karakteri olmayanlar, kendilerini burjuva saflara atıyorlar. Devrim, safalarından kurtuluyor. Geniş emekçi yığınlarda, eğer proletarya bu gidişata ağırlığını koymazsa, açların ve en acımasız vahşete uğrayanların bu işi her şeyi kırıp dökererek yapacaklarına dair bir hissiyat yer ediyor. Dahası, bu bir hissiyatın ötesinde, üzerlerine yağın ateş toplarıyla bizzat yaşıyorlar.

Leninistler, hali hazırda maddi varlıklarını bin kat aşan görevlerini yerine getirebilmek için, kitlelerin bu şiddet dolu ruh halinden yararlanmayı bilecek donanımları ve yeteneğe sahiptirler.

Torino FC- Juventus arasında oynanan maçta Torino takımı taraftarları "Newroz piroz be! Kürdistan'a özgürlük" yazılı dev pankartı açtı.

Çocuklara tecavüz konusunda "bir kereden bir şey olmaz" diyen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu, Van'da çocuklara yönelik cinsel istismar ve kadına yönelik şiddet konusunda yaptığı konuşmada "İhmal, istismar ve tacize uğrayan çocukların cezalandırılması konusu da gündeme alacağımız konulardan bir tanesi" dedi.

DÜNYADA SOSYALİZM YÖNELİMİ GENÇLİKTE YANKI BULUYOR

Argeş Soran

Toplumdaki sınıfsal ayrışma, gençlik içindeki saflaşmayı koşullar. Toplumdaki her olay gençlik içinde yankı bulur. Aynı şekilde gençlik içinde her olay, nihai siyasal hedefler için değerlendirilir. Sertleşen sınıf savaşı bu savaşın önemli öznelere olan gençliğin, "siyasal duyuları"ni hassaslaştırır.

Burjuvazi ile proletarya arasındaki savaşın şiddetli seyri, toplumun siyasal tercihlerine göre kesin bir şekilde bölünmesine neden oluyor.

"Burjuva toplum eskilerin yerine yeni sınıflar, yeni baskı koşulları, yeni savaşım biçimleri koyabilmiştir. Ancak çağımız, burjuvazinin çağı gene de şu farklı özelliğe sahiptir; sınıf düşmanlıklarını yalınlaştırmıştır. Toplum bir bütün olarak giderek daha fazla iki büyük düşman kampa, birbirine doğrudan doğruya yüz yüze gelen iki büyük kampa bölünmektedir: Burjuvazi ve proletarya". (Lenin, Marx-Engels-Marksizm)

Genel hatlarıyla, nihai olarak burjuva toplumun sınıf ilişkileri böyledir ancak canlı yaşamda bu durum çok daha karmaşıktır. Çünkü ezilenlerin bir kesimi halen, kendisini ezen sınıfın kutsatması ve onların etkisi altındadır. Ama "Sorun şu ya da bu proleterin, hatta bütün proletaryanın o an için hangi amacı tasarladığı değildir.

Sorun, proletaryanın ne olduğu ve bu oluşa uygun olarak tarihsel bakımdan neyi yapmak zorunda kalacağıdır" (Marx-Engels, Kutsal Aile) Devrimci öncü, tarihsel amacını gerçekleştirmek için, proletaryanın ve ezilenlerin en ileri kesimine dayanmak durumundadır.

Proletarya ise tarihsel amacını sınıfsız ve sömürsüz bir dünya hedefini ancak sınıf savaşını sonuna dek götürerek, kendi yaşam koşullarını ve bunun içinde "bugünkü toplumun insanlık dışı yaşam koşullarının tümünü" yok ederek gerçekleştirebilir. Sınıf savaşımının sonuna dek götürülmesi için bu savaşın yoğunlaşması zorunludur. Sınıf savaşımının yoğunlaşması, proletarya ve burjuvazi dışında, ara bir yerin daha olmaması, savaşın bu iki sınıf saflarının sıklaşmasıyla karakterizedir.

Toplumdaki sınıfsal ayrışma,

gençlik içindeki saflaşmayı koşullar.

Toplumdaki her olay gençlik içinde yankı bulur. Aynı şekilde gençlik içinde her olay, nihai siyasal hedefler için değerlendirilir. Sertleşen sınıf savaşı bu savaşın önemli öznelere olan gençliğin, "siyasal duyuları"ni

hassaslaştırır. Uzun bir süredir bizde ve dünyada da bu durum yaşanıyor. Tekelci kapitalizmin dünya ölçeğindeki krizi, gençliğin, devrim ve sosyalizmle olan bağını perçinliyor.

Peki, genelde toplum ve buna bağlı olarak, özelden gençlik içindeki sınıfsal ayrışmalar nasıl değerlendiriliyor?

"Y kuşağı olarak adlandırılabilircek 1980 ile 1990 doğumlu gençler (...)

sosyalist tavırlar alıyorlar" diyor bir burjuva köşe yazarı ve dünyada gençliğin "radikalleşmesini" dehşetengiz bir ruh haliyle açıklama çalışıyor. Tekelci basının "köşelerinde" burjuvazinin uyarı butonu olarak işlev gören, genelde geçmişte "sol"la az biraz teması olmuş (ki bunu her defasında hatırlatırlar; sanki kendilerinin de bir zamanlar "insan" olduklarını kanıtlamak ister gibidirler!) bu hamkafaların, şu ara en çok yazdıkları şey, burjuvazinin, "dünyada yükselen sosyalist dalgaya" karşı önlem alması gerektiğidir.

Sosyal reformistler, toplum ve gençliğin karşıt sınıflara cepheleere ayrışmasından, sınıflar arasındaki sert çarpışmalardan, "sahte bir hümanizmle" dert yanyorlar! Bu kesimlerin tavrı, proletaryaya ve ezilen halklara tarihsel görevlerinden vazgeçip, görece daha yumuşak kölelik şartlarında, kendile-

rini köleleştiren sınıf ile "barış" içinde bir arada yaşamalarını salık vermekten öte ne anlam taşıyabilir! Bunlar, sınıf savaşını derinleştirmek, proletaryanın savaşımı yoğunlaştırmak yerine çelişkiyi uzlaştırmak, dolayısıyla mücadeleyi geri çekmek istiyorlar. Başka bir şey değil, yaşamın akışı bu uzlaşmacı küçük burjuva uğraşları boşa çıkarıyor.

Komünistler, kapitalizmin sınıflar arasında yarattığı çelişkiyi yumuşatmaya çalışmazlar. Aksine bu kopuşları hızlandırıp derinleştirirler.

Gençliğin devrimci mücadelesi, iki boyutla sıçramalı gelişim gösteriyor. Devrimci kavga genişliyor ve aynı zamanda derinleşiyor. Yani yaşamın bütün alanlarına yayılıyor ve bu alanlarda savaşım sertleşiyor.

Ne yapmalı? Bunun cevabı şudur: Leninist gençlik, bu karşı konulamaz yükselişi göğüsleyebilmelidir. Bunun için Lenin'in deyiminiyle "atlarımızın dört ayağını da nallayalım" Yaşamın bize sunacağı olanaklara her koşulda hazır olalım

Ne yapmalı? Bunun cevabı şudur: Leninist gençlik, bu karşı konulamaz yükselişi göğüsleyebilmelidir. Bunun için Lenin'in deyiminiyle "atlarımızın dört ayağını da nallayalım" Yaşamın bize sunacağı olanaklara her koşulda hazır olalım

Özel Sözleşmeli Personel Nedir?

Şimdiye kadarki bütün toplumların tarihi, sınıf savaşımının tarihidir. Çağımızın kudurgan kapitalizm çağı olduğunu anlatmaya gerek yok. Fakat kapitalizm emek cephesine dönük saldırılarını gün geçtikçe artırıyor. Dinci faşist iktidar taşeronu kaldırma iddiasıyla yeni bir yasa çıkarttı. ÖZEL SÖZLEŞMELİ PERSONEL. Bu yasayı taşeronu kaldırdıklarını müjdeleyerek sunuyorlar bize fakat gerçek öyle değil. Sömürünün derinleşmesinin önünü açan bu yasa tam bir aldatmaca, zira beraberinde getirmek istedikleri kiralık işçi büroları gibi uygulamalar milyonlarca işçiye işsizlik kollarına atacak.

Peki nedir bu "özel sözleşmeli personel". Aslında olayın özeti birebir taşeron işçiliğinin aynısı çoğu var azı yok denebilecek kadar eksiksiz hazırlanmış bir yasa. 3 yılda bir sözleşme ve statü yenilecek. Yani sevgili işçi kardeşim "3 sene çalışıp sömürülüp işinden olabilirsiniz" in kek üstüne krema serpiliş üstüne çilek konulmuş halidir anlayacağın. Peki madde madde ele alırsak bu yasa işçi açısından ne ifade ediyor.

- 1-İş güvencesi ortadan kalkacaktır.
- 2-Kıdem tazminatı ve ihbar tazminatı ortadan kaldırılacaktır.
- 3-7 milyon işçi, yani kayıtlı istihdamın neredeyse yarısı bu kölelik büroları aracılığı ile güvencesiz çalıştırılacaktır.
- 4-Kural dışı, güvencesiz ve esnek çalışma biçimleri kural haline gelecektir.
- 5-Sendikal örgütlenmeler çok ciddi kan kaybedecektir.
- 6-Patronların işten çıkarma maliyetleri düşecek, işçiler istenildiği gibi kullanılıp kapı önüne konulacaktır.
- 7-İddia edildiği gibi kayıt dışı istihdam düşmeyecektir. Çünkü patronların tercih ettiği en esnek çalışma bi-

çimleri kayıt dışındadır.

8-Kayıt dışı istihdam edilenler güvence kazanmayacaklar; aksine formel sektörlerde, sendikal örgütlenmelerin var olduğu alanlarda işçiler güvencesiz hale gelecektir.

9-İşçi sınıfı "kiralık işçilik" adı altında kölelik ilişkilerine mahkum edilecektir.

10-Gelir, emeklilik, yıllık izin ve sağlık ile ilgili haklar ortadan kalkacaktır.

11-Kiralık işçiler aynı işi yapan diğer işçilere göre çok daha düşük ücrete mahkum olacaktır.

12-Uzun çalışma saatleri açısından dünyada zirvede yer alan ülkemizde, kiralık işçiler yoğun çalışma temposuyla, yoğun bir sömürü çarkı içinde olacaktır.

13-Ülkemizde iş hukuku, işçi- işveren arasındaki sözleşme, işyeri ve işkolu düzenlemeleri üzerine kuruludur. Meclis'teki tasarısı, bu hukuksal düzenlemeleri geçersiz hale getirecektir. Böylece çalışma yaşamı tamamen hukuk dışı bir hâl alacaktır.

14-Patrona toplu işten çıkarma hakkı tanınacak, patron 8 ay sonra aynı işçiyi kölelik bürolarından çok daha ucuza, sendikasızsız, haksız hukuksuz kiralayabilecektir.

15-Patronlar, Özel İstihdam Büroları'ndan işçi kiralama hakkı kazandığında, "kadrolu" işçilerin üzerinde sürekliliği baskı oluşturacaktır.

16-Kiralık işçiler, "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği" uygulamalarından yararlanamayacak, ağır, tehlikeli ve ölümcül risklerle karşı karşıya kalacaktır.

17-Kiralık işçilerin İşsizlik Fonu'ndan yararlanma olanakları olmayacaktır.

18-İş-Kur işsiz hale gelecek, kamu emek gücü piyasasındaki sorumluluklarını tamamen üstünden atmış olacaktır.

19-Kamudaki alt işverenler, Özel İstihdam Büroları'ndan işçi kiralayabileceklerdir. Kamuda taşeron köleliğini aratan çalışma düzeni kurulacaktır.

20-Sonuç olarak Özel İstihdam Büroları "KÖLE PAZARLARI"dır. Özel İstihdam Büroları ile "geçici iş ilişkisi" oluşturulması insan ticaretidir. İnsan ticareti, tarihteki en büyük insanlık suçlarından biridir! (kaynak: disk.org.tr)

Yani bu maddelerden çıkaracağımız sonuç tam anlamıyla şu olmalıdır; kapitalizm köklerinden aldığı sömürü deneyimini (köleci toplumdan) bizzat 21. yüzyıl Türkiye-sinde dolu dizgin sürdürmeye devam ediyor. Biz işçilerin, emekçilerin görevi ise bu kapitalist düzene karşı, devrimci bir tarzda iş yeri komitelerinde örgütlenip emeğin kurtuluşu için dövüşmektir.

Antakya'da Mart Ayı Selamlandı

"Hayır başka türlü olmayacak biliyoruz Bundandır kuvvetli bir slogan atılıyor şimdi Gezi barikatlarından Sur hendeklerine ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI diye"

Mart isyandır, ayaklanmadır, devrimdir.

Martın yoğun geçen bir ay olduğunu biliyoruz. Mart katliamların, ayaklanmaların ayıdır. Antakya Devrimci Öğrenci Birliği ve Genç Emekçiler Birliğinin ortak hazırladığı etkinlikle, Mart ayında yaşananlar bir kez daha anıldı.

Mart ayında yaşananlar hazırlanan bir slayt gösterisi ile misafirlere gösterildi, böylece hafızalar tazelenmiş oldu. Gösterim bittikten hemen sonra ilk olarak sözü EKA adına alan kadın arkadaşımız 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününün tarihçesini, o günden bugüne 8 Martları anlattı. Son olarak bu yılki 8 Mart'ta Taksim'de yaşananları anlatarak, bugünün önemine ve kadınların örgütlenmelerine vurgu yaptı.

Liseliler ise 11 Mart Berkin Elvan üzerine bir konuşma yaparak, liselilerin yarattıkları o muazzam eylemleri anlattılar. GEB ise 13 Mart Savaşçıları olan Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'ın yaşamlarını örgütlülüklerini ve idama gidişlerini anlatarak, 13 Mart savaşçılarını andılar.

Kronolojik sırayla devam eden etkinlikte genç arkadaşlar Gazi Ayaklanmasını anlatarak, olayda devletin elinin olduğunu, bugün Kürdistan'da yaşananların bundan farklı olmadığını dile getirdi. Etkinliğin yoğun anlatımları arasında Ayışığı Sanat Merkezi Şiir gurubu sahneye çıkarak hazırladıkları şiiri misafirlere dinlettiler.

Şiir ardından sonra söz yine DÖB'lülerdeydi. Beyazıt Katliamıydı bu kez, gün ve olaylar bir bir anlatıldı. Sonrasında elma kokulu bir ölüm anlatıldı konuklara Halepçe katliamından. son olarak söz alan arkadaş ise 21 Mart'tan yani Newrozdan, zalim Dehaq'a karşı verilen mücadelenin zaferinden bahsetti. O zafer ateşinin bugün hala bir ışık olarak yolumuzu aydınlatmış olduğunu vurguladı.

Ve Mart'ın son günü Kızıldere... Devrimci dayanışmanın ete kemiğe büründüğü siper yoldaşlığın kutsallığı anlatıldı, konuklara Mahir Çayan, Cihan Alptekin ve daha niceisinin bu uğurda can verdikleri anlatıldı. Etkinlik anlatımlardan sonra müzik gurubunun hazırladığı türkülerin hep birlikte söylenmesiyle sona erdi.

DÖB-GEB/ANTAKYA

"Kimi geceler, uyuyacak yer bulamaz, kimi geceler de uykusuzluk çeker. 'Bu iş böyle,' diye düşünür ışığın savaşçısı, 'bu yolda yürümeyi kendim seçtim.' Onun bütün kudreti bu sözcüklerde gizlidir; üzerinde yürüdüğü yolu kendisi seçmiştir, bu yüzden yakınmaz." Paulo Coelho (Işığın Savaşçısının El Kitabı, sf. 36)

Gençliğe Çağrı

Yaşamın çok hızlı aktığı, geliştiği ve bir o kadar da değiştiği günlerden geçiyoruz. Aylar günler, günler saatler, saatler dakikalar gibi hızlı akıyor. Bir yandan bilimin, teknolojinin geldiği nokta diğer yandan açlık, sefalet, savaşlar...Yok olup gitmemek için herkeşe savaş açmış sermaye sınıfı ve ona karşı harekete geçmiş emekçi yığınlar. Emek- sermaye arasındaki uzlaşmaz kavga, devrim ve karşı- devrim.Bu topraklarda sınıf mücadelesi en keskin döneminden geçiyor. İçeride Kürt halkına, devrimci, ilerici güçlere karşı savaş yürüten devlet; dışarıda Suriye'de baştan beridir içinde olduğu savaş. Dinci-faşist çeteleri besleyip,desteklemesi yetmezmiş gibi şimdi de ortalığı kasıp, kavuracak bir dış savaş kö-rüklüyor. Kürt halkını çocuk, genç, yaşlı ayırmadan katlediyor, ilçeleri kuşatıyor, evleri yıkıyor. Sur, Cizre, Silvan, Silopi, Nusaybin...

Bunca katliamın, yıkımın, sömürünün ortasında biz gençlik bunların dışında kalabilir miyiz? Elbette hayır!

Liseli, üniversiteli, işçi gençlik

Devrimci Öğrenci Birliği size sesleniyor. Kendi yaşamınızı ellerinize alma zamanı gelmedi mi? Bizleri gün be gün metalaştıran, yozlaştıran, alıklaştıran bu düzene karşı ses çıkarın, sokağa çıkın, harekete geçin! DÖB sizleri kendi saflarında örgütlenmeye ve emekçi yığınların dünyayı değiştirme eyleminde özgürlüğün geleceği gün için mücadele etmeye çağırıyor. Güçlü olan biziz, güçlü olan devrim.

İçinden geçtiğimiz süreci tartışacağımız ve gençliğin nasıl bir mücadele yöntemi izlemesini konuşacağımız etkinliğimize sen de katıl gücümüze güç kat, devrime omuz ver!

İSTANBUL

YER: Gazi Ekin Sanat Ve Halk Kütüphanesi 75.Yıl Mahallesi 1341 Nolu Sok. No: 47/B Sultangazi
TARİH: 10 Nisan 2016 Pazar
SAAT: 13:00

ADANA

YER: İMO Adana Şubesi Reşatbey Mahallesi 62006 Sokak No:7
TARİH: 10 Nisan 2016 Pazar
SAAT: 12:00

İZMİR

YER: Tepekule Kongre Merkezi, MMO Anadolu Cad. No:40
TARİH: 16 Nisan 2016 Cumartesi
SAAT: 16:00

ANKARA

YER: Elektrik Mühendisleri Odası İhlamur Sokak No:10
TARİH: 24 Nisan 2016 Pazar
SAAT: 12:00

16 Mart'ı Unutmuyoruz!...

Bugün 16 Mart ... 38 yıl önce Beyazıt Meydanı'nda 7 devrimci öğrencinin katıldığı gün.

16 Mart 1978'de dönemin yükselen devrimci dalgasını engelleyebilmek için devlet sivil faşist ve polis güçleriyle devrimci hareketin güçlü olduğu üniversitelere, okullara, yurtlara saldırmaya başladı. Faşist çeteler öğrencilere 'Merasim Birliği' adı altında saldırıyor, okula girmeye çalışan devrimci öğrencilere ise polisin verdiği silahlarla ateş açıyordu.

Buna sessiz kalmayan devrimci öğrenciler Beyazıt'taki kuşatmayı kırmak için harekete geçti. Devrimci öğrenciler, İstanbul Üniversitesi Süleymaniye Kapısı'ndan Merkez Binaya doğru yürümek için toplandı. Diğer fakültelerde okuyan devrimci öğrenciler de Eczacılık Fakültesi'nin önüne kadar yoldaşlarına eşlik etti. Ancak faşistlerle işbirliği halinde olan polis, devrimci öğrencilerin Süleymaniye Kapısı'ndan çıkışına izin vermedi. Devrimci öğrenciler, Beyazıt Meydanı'na açılan ana kapıya yönlendirildi. Bu kapıdan çıkmakta olan öğrencilerin üzerine ise, "Beyazıt Meydanı komünistlere mezar olacak" sloganlarıyla kurşun yağmaya başladı ve "Kahrolsun komünistler" diye bağırın ve adının Zülküf İso olduğu

öğrenilen kişi tarafından bomba atıldı. 7 devrimci öğrenci bu saldırıda yaşamını yitirdi.

Katliamın 38. yıl dönümünde devrimci öğrenciler ve o dönemin tanıkları katledilen 7 devrimci genci öldürdükleri Eczacılık Fakültesi önünde andı. Saat 13.00'de Hukuk Fakültesi havuzlu bahçede toplanan kitle buradan Eczacılık Fakültesi önüne yürüdü. Burada bekleyen kitle ile buluşulunca eyleme geçildi. Yürüyüş boyunca 'Beyazıt Faşizme Mezar Olacak', '16 Mart'ı Unutma Unuturma', 'Halepçe'yi Unutma Unuturma' sloganları atıldı ve Beyazıt Marşı söylendi. Burada söz alan dönemin tanıkları katliamın nasıl gerçekleştiğini ve bugün de Cizre ve Sur'da katliamların devam ettiğini belirtti. O döneme dair yapılan konuşmaların ardından basın açıklamasına geçildi. Üniversite Öğrencileri imzalı okunan açıklamada '16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde önünde sivil faşistlerin, kontrgerilla organizasyonu ile atıldığı bomba sonucu 7 üniversiteli katledildi. Kat-

liamlarla kendi iktidarını sağlamlaştırmaya çalışanlar, tarihi kendilerince yalanlarla yazanların, gericiliğin ve faşizmin karşısında 16 Mart katliamın unutmuyoruz, unutturuyoruz!

"Bugün 16 Mart 1988'de, Saddam'ın kimyasal silahlarla saldırarak katlettiği Kürt halkının hesabını soruyoruz!"

Bugün 12 Mart 1995'de, kontrgerilla tarafından Gazi mahallesinde Alevilere karşı girilen katliamların hesabını soruyoruz, Gazi halkının mücadelesini selamlıyoruz.!

Bugün 16 Mart'ı unutmuyoruz çünkü Amed'de, Suruç'ta, Ankara'da yapılan katliamların katillerini tanıyoruz!

16 Mart'ın sanıklarının mahkeme yoluyla aklayan, Halepçe'yi Kürt halkına ölüm siyasetiyle sürdüren, İŞİD'le el sıkışarak canlı bombaları ülkenin gerçekliği haline getiren ve Amed'i, Suruç'u, Ankara'yı tarihin kanlı sayfalarına yazan bu iktidarın yenilmeye mahkum olduğunu biliyoruz.

16 Mart'ı ve hiçbir katliamı Unutmuyacağız!" sözlerine yer verildi.

Okunan basın açıklamasının ardından katliamın olduğu Eczacılık Fakültesi önüne kızıl karanfiller bırakıldı ve buradan tekrardan okula toplu giriş yapıldı.

Eylem sırasında ise polisin yığılmak yaptığı ve Vezneciler metro durağı çıkışında 5 öğrencinin gözaltına alındığı görüldü.

BEYAZIT FAŞİZME MEZAR OLACAK!
İSTANBUL/DÖB

PRATİK ÖNCÜLÜK VE KADRO

Umut Güneş

"Korkaklar sonunda kendi hapisanelerinin parmaklıklarını hazırlar"

Paulo Coelho (Işığın Savaşçısının El Kitabı, sf. 138)

Devrim sorununa pratik yaklaşmak bugünün en çok edilen lafı. Artık pek çok kesim devrime pratik yaklaşımdan bahsediyor. Diğerlerinin ne düşündüğü ve neyi kast ettiği bir yana; leninist gençlik devrime pratik yaklaşımdan bahsettiğinde, devrimin somut sorunlarının çözümünden bahsetmelidir. Devrimin nesnel ve öznel gelişiminin teorik politik açıklaması yapılır elbette ama bunu pratik adımlara yol göstermek, onun önünü açmak için yapar. An'ın devrimci görevlerinin örgüt açısından yerine getirilmesini ele alır. Kadroların gerek bireysel gerekse de örgütsel gelişimini önüne somut bir iş olarak koyar. Kadronun sürecin gelişimini kavraması, doğru sloganları atmasından daha önemlidir. Zira ancak o zaman geniş kitlelere karşı olan sorumluluğunu yerine getirebilir.

Kuşkusuz burada pratik öncülüğün bahsettiğimizde, öncülüğün iki yönünü ifade ediyoruz. Birbirinden asla ayrılmayan, birbirini besleyen ve ancak birlikte var olabilen iki yönden. Biri örgütsel öncülük, diğeri kadroların öncü rolü!

Burada neyi kast ediyoruz? Birincisi; yani örgütsel öncülük devrimci mücadelenin gelişimini her yönüyle inceler. Mücadelenin serpilip geliştiği ülkenin ve dünyanın ekonomik politik tahlilini yapar, sınıfların karşılıklı konumlanışını, karşılıklı güç ilişkilerini en sade haliyle devrimin toplumsal kitlesine açıklar. Stratejiler ve taktikler ortaya koyar. Devrimin kurmaylık görevini yerine getirir.

İkincisi; yani kadronun öncü rolü ise tüm bu değerlendirmelerin sonunda ve pratik yaşamın kimi zaman rastlantısal kimi zaman ise zorunlulukların sonucu olarak karşısına çıkardığı görevleri yerine getirmeye çalışır. Hem de bir memur gibi çalışarak değil, bu görevlerin kitlelerce kavranmasını da sağlayarak ve kitleleri sürecin bir parçası haline getirerek yapmaya çalışır. İşte devrime pratik yaklaşmak tam da burada hayat bulabilir. Dahası devrime pratik yaklaşımdan bahsettiğimizde, kitlelerle temasımızın içeriğini, biçimini, kapsamını kökten değiştirmiş oluyoruz. Öncülük esas burada vuku buluyor. Ve bu işin politik netlik kısmı gece ise, kadroların tüm bu görevleri yerine getirmesi için gösterdiği pratik çaba güdümler olarak tarif edilebilir.

Sokağa Çıkma Zamanı!

Öyleyse bizler gençliğe nasıl öncülük edebilir ve onun önünü açabiliriz? Komsomol bu öncülüğü nasıl gerçekleştirebilir? Burada kelimenin gerçek anlamıyla somut olmak gerek. Gençlik her türlü gerici örgütlenmelerin ve ideolojilerin, kültürlerin, alışkanlıkların kaskacında çürütülmeye çalışılıyor. Üniversitelerdeki faşist baskı nefes almayı dahi zorlaştırıyor. Faşist örgütlenmeler, devrimci örgütlenmeleri emek için bizzat devlet eliyle palazlandırılıyor. Faşist devlet ne katliamlar gerçekleştirilmekten ne de bunları pişkince savunmaktan çekinmiyor! Kadınlara ve çocuklara dönük taciz ve tecavüzler gericiliğin düzeyini bir nebze anlatabilir.

İşte tam bu noktada komsomol gençliğe bu ablukayı kıracak araç ve yolları sunmıyorsa, gençlikle olan temasını güncel olan görevler üzerinden kuramıyorsa devrime pratik olarak yaklaşmıyor demektir. Savaş kapımızda iken, savaşa hazırlık yapmıyorsa güzel sözler neye yarar! Bir devrimci alev gibi yanan sözcüklerin gücünü bilir ama bugün gençliğin yüreğindeki alevi harlayan, bilincini aydınlatan sözcükler değil, eylemdir!

Burada bu açıklığın ve netliğin konması önemlidir. Zira bu öncülüğün birinci kısmına denk düşmektedir. Komsomol gençliğin kurmayı, kadrolar da hareket subaylarıdır. Burada bütün iş işte bu aşamadaki yoldaşların çabasına bağlıdır. Öyleyse ilk kısım bize faşizme karşı etkin mücadele edilebilir için örgütlenmeler oluşturmamızı ve vakit kaybetmeden eyleme geçmemizi söylüyor. Devrimin pratik örgütlenmesini sağlayacak organlar ancak mücadele içerisinde oluşur. Yani pratikte, masa başında değil!

Bu saatten sonra bütün iş kadroların özverili ve disiplinli çalışmasına bağlıdır. Zira komsomol kurmay görevini ancak bu şekilde yerine getirebilir.

"Kadro, Birleşik Sosyalist Devrim Partisinin ideolojik motorunun dinamik dişlisidir. İşlemeyi sağlayan parça olduğu için dişli, yalnızca öneri ve istekleri yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ileten bir organ olmakla kalmayıp kitlelerle gelişmeleri için işbirliği yapan, edindiği bilgileri yöneticilere aktararak bağlantı noktası oluşturan yaratıcı bir güç olması bakımından dinamiktir." (Che, Politik Yazılar, sf. 126)

Artık belirleyici çalışma 3-5 kişinlin yan yana geldiği, okul, mahalle, fabrika neresi olursa olsun, genç kitleler arasında oluşturulacak olan devrimci örgütlenmelere bağlıdır. Bu örgütlenmelerin başında komsomol örgütlenmesi en başta geliyor. Onun etrafında şekillenecek olan açık kitle örgütlenmeleri gençliğin gücünü ve enerjisini arttıracaktır. Ve devrimci eylem bu örgütlenmelerin ruhunu oluşturacaktır.

Kadroların bugünkü rolü o kadar önemlidir ki, sahada faaliyet yürüten her devrimci kadro devrimi ilmek ilmek ördüğünü bilmeli ve yaptığı işi bu ciddiyetle önemsemelidir.

"... Bunun için şehir savaşında küçük birliklere komuta eden subayların rolleri, erlerin ve çavuşların çarpışmadaki insiyatifleri büyük önem kazanır. Bazen hareket önemini alacak kadar büyüyeabilen taktik sorunları çözecek olanlar onlardır, savaşın başarısı onlara bağlıdır." (Mareşal Vasili I. Chuikov, Nazi imparatorluğunun Sonu, sf. 238)

DEVİRİMİN YOLU

Ali Varol Günal

Yaşadığımız tarihsel dönemde, Türkiye ve Kürdistan'da insanların birçoğu bu sorunun cevabını bekliyor: Bizim devrimimizin geçeceği yol ne olacak? Bu elbette öyle bir çırpıda yanıtlanabilecek bir soru değildir. Dahası olayların gelişim seyri, bu soruya şu anda vereceğimiz cevapları geçersiz kılacaktır, her somut durum, genel doğruları tekrarlamayı yetersiz bulacağı için, somut bir tahlili gerektirecektir.

Üzerinde yaşadığımız topraklarda uzun süredir bir devrimci durum yaşanıyor. Gelişen olaylarla birlikte devrimci durumun bir devrim durumuna dönüştüğünü de söyleyebiliyoruz. Bu, uzun iç savaşın sonucu olarak ortaya çıkmış bir durumdur. Ardarda gelen üst üste binen toplumsal ve siyasal olaylar artık devrimi somut ve güncel bir olgu haline getirdi. Onyıllardır savaşım içerisinde olan Kürt Ulusal Hareketi'nin, nesnel gelişimin etkisiyle "Birleşik Devrim"i savunmaya başlaması ve bunun için somut adımlar atmaya yönelmesi, bu durumun ortaya çıkmasında önemli bir rol oynadı. Evet, devrimimiz her şeyden önce birleşik bir karakterde olacaktır ve bunun için de diğer şeylerin yanı sıra Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğine dayanacaktır. Bu mücadele birliği ne kadar çok, "barış", "direniş" söylemlerine değil de siyasi iktidarın devrim yoluyla ele geçirilmesi mücadelesine dayandırılırsa, o kadar hızlı bir gelişme gösterecektir. Geline aşama kritik bir aşamadır; halklarımız kelimenin gerçek anlamında "Ya Devrim Ya Ölüm" eşiğine gelmiş bulunmaktadır. Siyasi öncülük burada hayati bir öneme sahiptir. Halktan kopuk bir öncü savaşı ile değil, çünkü "öncü savaşı rolünün ancak ileri teorinin kılavuzluk ettiği bir parti ile yerine getirilebileceğini" biliyoruz, ama halkla birlikte, halkın içinde ve onun bir adım önünde savaşım vererek bunu başarabiliriz.

Bugüne kadarki süreç, ortalama sol hareket tarafından "hak alma mücadelesi", "meşru mücadele" vb ile çarçur edildi. Neredeyse "devrimimizin yolu nereden geçmez?" sorusuna cevap vericesine bir külliyat oluşturuldu. Ortalama sol, sivil topluluktan, sivil itaatsizliğe, belediyeçilikten muhtarlığa ve hatta "sol-fetoculuğa" kadar denemedik yol bırakmadı; ama gelin görün ki, bir arpa boyu yol gidemedi. Bir kez daha görüldü ki, "siyasal savaşımı yönetmek", sanıldığı kadar kolay değil. Onlar, "kendini enerji yoksunluklarını işçilerin sözde güç yetersizlikleriyle haklı gösterme" çabasına tutuşadursunlar, yaşam diyalogları farklı akıyordu. İşçi sınıfı ve emekçiler, yığınlar halinde ayağa kalkıp eylem geçerek, onları şaşkınlığa uğrattığında dahi onlar, yaşamın gerçekliğini kabullenmek konusunda isteksizlik gösteriyorlardı. "Proletaryanın en ivedi gereksinimleri (siyasal ajitasyon ve siyasal teşhir yoluyla kapsamlı bir eğitim)" olduğu halde onlar kendi durumlarının teorisini yapıyorlardı. Oysa hareketin kendiliğinden gelişimine yön vermeden, Lenin'in deyişiyle "pratik militanlar" olmadan, "yığınlar için erişilebilir" olandan ileriye geçme cesareti" göstermeden bunu başarmak mümkün değildi. Leninist Parti, kendi gücü oranında bunu yapmaya çalıştı. Geline aşamada sınıfın örgütlenmesi ve pratik mücadelesine yön verilmesi için daha öncekileri aşan bir çabanın ortaya konulması gerektiği açık. "Nüfusun bütün sınıfları arasında eylem zemini var mıdır?" diye soruyor Lenin, "Kim bundan kuşku duyuyorsa bilinç bakımından yığınların kendiliğinden uyanışının gerisinde kalmaktadır. İşçi sınıfı hareketi, kimilerinde hoşnutsuzluk, kimilerinde muhalefeti destekleme umutları ve kimilerinde de otokrasinin dayanılmaz bir hal aldığı ve mutlaka devrimleştiği gerektiği bilincini uyandırıyor ve uyandırmaya devam ediyor. Eğer biz, görevimizin, her hoşnutsuzluk belirtisinden yararlanmak ve ne kadar küçük olursa olsun her protesto hareketini bir araya getirip bunları iyi bir biçimde kullanmak olduğuna anlamazsak (ki çoğunlukla gerçek durum böyledir), ancak sözde 'siyasetçiler' ve sosyal demokratlar (komünistler-bn) oluruz". Lenin, Ne Yapmalı adlı eserinde, aynı yerde, "İktisadi teşhirler, nasıl fabrika sahiplerine karşı savaş ilan etme anlamını taşırsa, siyasal teşhirler de, aynı ölçüde hükümete karşı savaş açma anlamına gelir. Teşhir kampanyası ne kadar geniş ve güçlü olursa ve savaşı başlatmak için savaşı ilan eden toplumsal sınıf ne kadar kalabalık ve kararlıysa, bu savaş ilanının manevi önemi de o kadar büyük olacaktır. Onun için bizzatı siyasal teşhirler, karşı çıktığımız düzeni dağıtmak için, düşmandan iğreti ya da geçici müttefiklerini ayırmak için, otokrasinin kalıcı ortakları arasında düşmanlığı ve güvensizliği yayabilmek için güçlü bir araçtır.

Zamanımızda, teşhirleri ancak gerçekten ulus çapında örgütlenmiş bir partidir ki, devrimci güçlerin öncüsü olabilir". Bu uzunca alıntıdan da görülebileceği gibi, proletaryanın devrimci sınıf partisinin hareket alanı sanıldığından çok daha fazladır/olmak zorundadır. Devrimimizin geçeceği yolu tahlil ederken tek yönlü bir anlayışa düşmek, ya da sadece belirli bir mücadele biçimine takılı kalmak doğru bir anlayış değildir. Tüm mücadele araç ve yöntemlerinin asıl amacı proletarya ve emekçilerin örgütlenmesidir; bunlardan hangisi ya da hangilerinin öne çıkarılacağı somut koşulların analiziyle ortaya konulabilir. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da devrimin geçeceği yolu tahlil ederken, her kim bilinçli ya da bilinçsiz olarak devrimci zor yöntemlerini dışarıda bırakırsa o iflah olmaz bir reformist olacaktır. Tüm gelişmeler gösteriyor ki, siyasi iktidarın ele geçirilmesi mücadelesi yığınların devrimci eylemiyle olacaktır. Yığınların devrimci eylemi ise devrimci zor yöntemlerinin giderek daha artan oranlarda kullanılmasyla gelişecektir. Faşizme ve emperyalizme karşı mücadele, bunlar olmadan düşünülemez. Her kim ki bugün devrimin yolu olarak yığınlarla parlamenter mücadeleyi gösteriyor, o yığınları aldatıyor, oyalyıyordu.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi, bugün zaferin zorla sökülüp alınabileceğini biliyor ve bunun için örgütlenme çalışmalarını sürdürüyor. Halklarımızın birleşik devriminde üzerine düşeni yapmak için "amacı isteyen araçları yaratmak zorundadır" düşüncesiyle hareket ediyor. Gelişmeler hızlı ve artık düşlediğimiz geleceği kurmak için her zamankinden daha fazla imkana sahibiz. "Proletaryanın dolaysız mücadelesi" geliştikçe zafere daha da yaklaşmış olacağız; işçilerin ve halkların mücadele birliği, devrimin yolunu açacaktır.

"Düşlerle yaşam arasında bir bağ varsa her şey yolundadır"

Kadro İsteyen İşçilere Polis Saldırısı

AKP'nin taşeron işçilere kadro verileceğini söyleyip, tüm işçilere 3 yıllık özel sözleşme imzalatmak istemesini protesto etmek için, DİSK/Devrimci Sağlık-İş üyesi işçiler, İstanbul'daki Beşiktaş Sait Çiftçi Devlet Hastanesi önünde bir araya geldi.

Taşeron işçilere kadro vereceğini müjdeleyen iktidar, taşeron işçilere ve kadrolu işçilere 3 yıllık özel sözleşme getirerek, hem taşeron işçileri kadro mücadelesinden vazgeçirip, hem de kadrolu işçileri kazanılmış haklarına ve kıdem tazminatına el koymayı, onları da taşeronlaştırmayı planlıyor.

Kristal İş Sendikası Yöneticileri Direniş Çadırını Yıktı

Kristal-İş Sendikası yöneticileri, 22 Mart günü, Beykoz'da Genel Merkez'de yaptıkları genişletilmiş yönetim kurulu toplantısı sonrasında, kapının önünde eylemde olan Şişecam işçilerinin direniş çadırını yıktı. Bu saldırıyı görüntülemeye çalışan Mücadele Birliği ve Alınteri'nin kadın muhabirleri de itilip kaldı, polis yardımı çağrıldı.

Olayı duyarak gelen emek dostları, işçilerle birlikte alkışlarla saldırıyı protesto etti. Sendika yöneticilerinin içeri girmesinin ardından işçiler sendika binası önünde oturma eylemi yapıp, sendika yöneticilerinin işi düşmanı tavrını teşhir ederek, yaşadıkları süreci saldırıları anlattı.

Sendika binalarının yanında böyle bir direniş çadırına tahammül edemeyip yıkan sendika yöneticileri, işçilerin sendika önünde oturmasına da tahammül edemedi.

İşçileri uzaklaştırarak görüntüyü kurtarmaya çalışan yöneticiler, çevik kuvvet polisleri ile işçileri ve onlara destek verenleri sendika önünden uzaklaştırdı.

Karşı kaldırıma geçen işçiler, slogan ve alkışlarla saldırıyı protesto ettiler.

İşçiler ertesi gün, 17.00'de, sendika yönetiminin saldırılarını protesto etmek için bir basın açıklaması yaptılar. Ancak sendika yönetimi de bina önüne TOMA ve polis otobüsü çağırması.

"Ağalık Son Bulacak Sendikalar İşçilerle Özgürleşecek" pankartı açan işçilere ve emek dostlarına sendika önünde değil ancak karşı kaldırımda durabilecekleri söylendi. Kaldırıma geçen kitle, alkış ve sloganlarla bu durumu protesto ettiler. "Kahrolsun Sendika Ağalaları", "Şişecam İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Baskılar Tehditler Bizi Yıldırılmaz" sloganları atan kitle, trafik yoğunluğu nedeniyle kaldırımda basın açıklamasının mümkün olamayacağını söyledi ve tartışmaların ardından, yıkılan çadırın yerine geçilerek burada basın açıklaması yapıldı.

Şişecam işçileri adına konuşan İsmail Yılmaz "Direnişimizde 140. günümüze gelmişken hem Kristal-İş Sendikası hem de Türkiye sendikal hareketi tarihinde kara bir leke olarak anılacak günler yaşıyoruz" diyerek sözlerine başladı ve 21 Ocak 2016 tarihinde yine sendika yönetiminin çevik kuvvet ve TOMA marifeti ile çadırı yıktırıldığını hatırlattı.

Kristal-İş Sendikası yöneticilerinin dün de 5 sendikadan yöneticilerle çadıra saldırarak yıktırıldığını belirten Yılmaz, "Gece bizi, basın mensuplarını ve bizlere destek veren çevre halkının tehdit ederek çadırda bulunan kişisel eşyalarımızı zorla gasp edilmiştir" dedi. Cam işçileri olarak işe dönme mücadelesinin bundan sonraki sürecini Eskişehir ve Mersin'de sürdüreceklerini ve yine cam işçileri olarak mafyavari sendikal harekete karşı mücadeleyi sürdüreceklerini belirten Yılmaz, kendilerine destek veren başta Beykoz halkı olmak üzere tüm emek dostlarına teşekkür etti.

Açıklamanın ardından alkışlarla ve sloganlarla Paşabağçe Meydanı'na yürünerek burada da yapılan konuşmalarla Kristal-İş Sendikası yöneticilerinin tutumu bir kez daha teşhir edildi. Şişecam işçileri 29 Mart Salı günü emek dostlarıyla bir araya gelecekleri bir etkinliğin ardından İstanbul'dan ayrılacak.

Bunu protesto için Beşiktaş'ta hastane önünden Kartal Heykeli'ne yürüyerek basın açıklaması yapmak istedi, ancak polis saldırısı ile karşılaştılar.

Sağlık işçilerinin önüne barikat kuran polis, işçiler yürüyüşte ısrarlı olunca saldırıya geçti. Ve Dev Sağlık-İş Genel Sekreteri Gürsel Kaya'nın da olduğu 6 işçi gözaltına alındı.

Aralarında Arzu Çerkezoğlu'nun da bulunduğu sağlık işçileri, saldırıya rağmen Kartal Heykeline giderek açıklama yaptılar.

"Pankartımız parçalandı, dövizlerimiz, Beşiktaş halkına dağıtacağımız bildirimlerimiz ve hatta davulumuz da suç unsuru olarak gözaltında!" diyen Arzu Çerkezoğlu, Gürsel Kaya ve 5 arkadaşlarının serbest bırakılmasını, taşeron işçiyeye daimi işçi kadrosu verilmesini istedi.

Gözaltındaki işçiler, akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

Ülker SCA Yıldız'da Grev Sürüyor

DİSK Tümka İş Sendikası üyesi Ülker SCA Yıldız işçileri, toplu sözleşme talebiyle başlattıkları grevde tüm kararlılığıyla mücadelesini sürdürüyorlar.

İşçiler, İsveçli firma SCA'nın Genel Merkezi'nde, İsveç Konsolosluluğu önünde, Ülker kuruluşu olan Godiva Kafe'lerin önlerinde yürüyüş ve basın açıklamaları gerçekleştirerek SCA ve Ülker'i teşhir ederek ürünlerini boykot çağrılarını yapmış ve çevredeki insanlardan olumlu dayanışma tepkileri almışlardır.

İşçiler sabah saatlerinde Gebze OSB ve Tuzla'da da yürüyüşler yapıyorlar. Fabrikada ise her vardiyaya giriş çıkışında içeriye girip çalışan arkadaşlarına, sloganlara ve ajitasyon konuşmalarıyla seslenerek greve katılmalarını ve onurlu bir şekilde toplu sözleşmeli sendikacı olarak çalışmaya sürdürmeleri çağrısında bulunuyorlar.

İşçilerin Dayanışma Etkinliğine Kaymakamlık Yasağı!

95 gündür grevde olan işçiler çadırlarında her gün eylem yaparak sendikalarının tanınmasını istiyor. İşçilerin her gün slogan atması, işçi servislerini durdurarak greve destek çağrısı yapması üzerine SCA Yıldız patronu işçileri jandarmaya şikayet etti, jandarma da işçileri ifadeye çağırdı. İşçiler karakolda verdikleri ifade "Suçlu değil mağduruz, suçlu değil haklıyız, suçlu olan yasalara uymayan SCA Yıldız patronudur" dedi.

25 Mart günü Ankara'ya giderek Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkilileri ile görüşme talep eden işçilerin, diğer işçi ve emekçilerle dayanışmak amacıyla 26 Mart günü düzenlemek istedikleri "SCA Yıldız Greviyle Dayanışma Şenliği", Gebze Kaymakamlığı tarafından yasaklandı.

Londra Metrosu Grevde

Londra'nın toplu ulaşım sistemi Transport of London çalışanları, çalışma şartlarının iyileştirilmesi ve olumsuz çalışma koşullarının düzeltilmesi talebiyle bir gün süreyle greve gitti.

Grev dolayısıyla metronun en işlek hatlarından biri olan Piccadilly hattı tamamıyla durduruldu. Hattın çalışmaması dolayısıyla metroyu kullanan yüzbinlerce kişi alternatif ulaşım yollarını tercih etmek zorunda kaldı.

Fransa Havayollarında Grev

Havayolu şirketlerinin kontrolörlerinin sayısını azaltma yönündeki projelerine karşı çıkan sendikaların çağrısıyla, binlerce çalışan 20 Mart günü greve gitti. Hava kontrolörlerinin grevi nedeniyle Paris Orly Havaalanı'ndaki uçuşların yarısına yakını iptal edildi.

Charles De Gaulle Havaalanı'ndaki bin 400 uçuş ise yüzde 40 kadarı ancak gecikmeli olarak gerçekleştirilebildi. Grevler nedeniyle Lyon, Nice ve Marsilya'daki uçuşlar da olumsuz etkilendi.

Uçuşlardaki aksamlar, 21 ve 22 Mart'ta da devam etti.

İnşaat İşçileri Nurol GYO'da

İnşaat İş üyesi işçiler, Nurol Park Güneşli şantiyesinde çalışan ve taşeron şirket K2 Mühendislik tarafından 5 işçinin gasp edilen ücretlerinin ödenmesi talebiyle 23 Mart günü Nurol GYO Plaza önünde eylem yaptı.

İşçiler saat 14.00'de Maslak Metro Durağı'ndan Nurol GYO Plaza önüne "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Nurol Plaza İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Sokak Kavgası Direniş Yaşasın İnşaat İş" sloganlarıyla yürüdüler. İnşaat İş Sendikası üyeleri Nurol GYO'ya ait Nurol Park Güneşli şantiyesinde K2 Mühendislik'te çalışan 5 işçinin işten çıkarıldıkları ve ücretlerinin ödenmediğini söyleyerek, ücretler ödeninceye kadar eylemlerini sürdürecekleri belirttiler.

Ücretleri gasp edilen işçilerden Cömert Günay yaptığı açıklamada Ocak ve Şubat aylarına ait maaşlarının K2 Mühendislik tarafından ödenmeden işten çıkarıldıklarını ve bundan K2 Mühendislik kadar Nurol GYO'nun da sorumlu olduğunu ifade etti. Nurol Park Güneşli şantiyesinde çalışan işçiler olarak gasp edilen ücretleri ve sosyal haklarını istediklerinde önce hiç bir haklarının olmadığını, sonra hakları üzerine pazarlık yapılmaya çalışıldığını anlatan Günay "Bizler taşeron işçiler olabiliriz ama köle değiliz ve İnşaat İşçileri Sendikası üyeleri olarak hiçbir zaman kazanılmış haklarımızı pazarlık konusu yapmayız" diyerek haklarını alıncaya kadar Nurol GYO'nun önünde direniş sürdüreceklerini söyledi.

İnşaat İşçileri, Nurol GYO önünde başladıkları eylemi sürdürüyorlar.

Nurol Park Eylemi Kazanım ile Sonuçlandı

İnşaat İş Sendikasının Nurol Park Güneşli şantiyesinde çalışan işçilerin ücret ve tazminatlarının ödenmesi talebiyle Maslak Nurol GYO Plaza önündeki eylemi 3. gününde kazanımla sonuçlandı. İnşaat İşçileri Sendikası, 26 Mart günü bir açıklama yaparak kazanımlarını kamuoyuna duyurdu.

Sendika açıklamasında, "Direnişimiz 3. gününü de geride bırakırken başta Nurol İnşaat patronları olmak üzere K2 Mühendislik ve diğer taşeron patronları geri adım atarak sendikamız üyesi beş taşeron işçisinin ücretlerini ve tazminat haklarını ödedi. Patronların attığı bu geri adımı işten çıkarılma sürecinin başından beri sendikamız üyesi işçilerin ve sendika temsilcilerimizin kararlı duruşu sayesinde; Patronların geri adım atarak ücret ve tazminatları ödemesi üzerine direnişçi işçiler ile beraber aldığımız karar doğrultusunda Nurol Plaza önündeki direnişimizi sonlandırıyoruz. Nurol Plaza önündeki bu 3 günlük direniş sürecinde biz İnşaat İşçileri Sendikası ve direnişçiler ile dayanışma gösteren dost kurumlarımız Alınteri, Devrimci Anarşist Faaliyet, 26A Kolektifi, Mücadele Birliği gibi kurumları sınıf dayanışması temelinde selamlıyoruz. Yaşasın sınıf dayanışması. Yaşasın örgütlü mücadelemiz" dedi.

Dendro Parke'de "Kilolu" Kadın İşçiler İşten Atıldı

Düzce'nin Gümüşova ilçesinde bulunan DENDRO Lamine Parke Genel Müdürü Sedat Yıldırımşak, işçileri kantarda tartarak, kilolu oldukları gerekçesiyle ikisi kadın 5 işçiyi işten attı. DİSK Tümka İş Sendikası'nda örgütlü olan işçiler hemen fabrika önünde direnişe başladılar.

Fabrika Genel Müdürü Yıldırımşak, 18 Mart günü de işçi kıyımına devam ederek 7 işçiyi daha işten attı. İşçilerin sendikal örgütlenmelerini engellemek ve sömürüyü sürdürürebilmek için işçilerin kilolu olmalarını gerekçe gösteren Yıldırımşak, işçiler tarafından uygulamaları nedeniyle teşhir edildi ve "Sedat Yıldırımşak İstifa" sloganları atılarak protesto edildi.

Tümka İş üyesi işçilere fabrika önünde yaptıkları direnişte çay ve yemek saatlerinde çalışan işçiler de gelerek destek verdiler.

20 Mart günü ise DENDRO işçilerinin mücadelesini güçlendirmek için bir toplantı yapıldı. Toplantıya DİSK ve Tümka-İş Sendikası yöneticileri ile birlikte, fabrikada çalışan işçilerin çoğu, köy muhtarı ile köylüler de toplantıya katıldı. İşçilerin hakları ve direnişin sorunları tartışıldı. Yapılan konuşmalarda işçilerin haklı olup, onurlu bir mücadele verdikleri, insanca çalışma ve sendikali olma hakkı için direndikleri, birlikte mücadele ettiklerinde güçlü olacakları üzerinde konuşuldu. Patronların işten atma saldırısının geri püskürtmek için sendikaya güvenmeleri ve işçilerin hep birlikte kararlı bir şekilde mücadele etmeleri gerektiği söylendi. İşçiler, Muhtar, köylüler hep birlikte işçilerin haklı ve onurlu davasına sahip çıkıp, mücadelelerini destekleyeceğini, atılan işçilerin işe alınarak, toplu sözleşme yapmaya kadar birlik içinde olacaklarını belirttiler. Toplantıda işçileri kantarda tartan fabrika müdürünü teşhir etmek üzere bir basın açıklaması yapılması kararı alındı.

Dendro Lamine Parke patronu ile yapılan görüşmeler 3. gününde olumlu sonuçlanarak anlaşma sağlandı. Sendikamızın temsil yetkisi ile toplu sözleşme süreci önümüzdeki dönemde başlayacak. İşten atılan işçiler sabah vardiyasıyla işbaşı yaptı.

mız Ya da Başımız", "Köle Değil İşçiyiz, Hep Birlikte Güçlüyüz" sloganları atıldı.

Eylemde basın açıklamasını Deriteks örgütlenme uzmanı Engin Çelik okudu. Aydınli Deri'nin sendikalaşma özgürlüğünü yok saydığını belirten Çelik, sendikamızın diyalog çabalarına hiçbir şekilde olumlu yanıt vermediğini ifade etti. "Uluslararası markalara üretim yapan Aydınli Deri üretim yaptıkları markaların çalışma etiği kurallarına da riayet göstermemektedir" diyen Çelik, bu konuda sendika olarak markalara ulaşacaklarını, muhatabın sadece Aydınli Deri olmadığını bildiklerini kaydetti.

Çelik'in ardından söz alan Deriteks Genel Başkanı Musa Servi, fabrikadaki sendikalaşma karşıtı uygulamalara karşı, sendika olarak neler yaptıklarını aktararak, patronun işçilerin kazanımlarından rahatsızlık duuduğunu ifade etti. Servi,

patron tarafından yapılan baskılara ilişkin ise "Sindirmek, mücadeleden vazgeçmek, anayasal hakkımızdan vazgeçirmek için bu baskılar yapılıyor" dedi.

Sendika olarak işçilerin güvenli çalışabileceği bir ortam yaratmak istediklerini belirten Servi, "İşten atılma korkusunun ortadan kaldırılması, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerine uygun bir şekilde davranılmasını ve insanca yaşanabilecek bir ücret istiyoruz" dedi.

Türk-İş Sendikası Marmara Bölge Temsilcisi Adnan Uyar ise, "Bugün Türkiye öyle zor bir dönemden geçiyor ki, kardeşliğimiz zedelemeye çalışıldığı bir süreçteyiz. Bu süreçte biz işçiler olarak üretirken anayasal hakkımıza saygı duyulmasını istiyoruz" dedi.

Eylem, işçilerin sloganları ile sona erdi.

Tacize Karşı Çıktılar İşten Atıldılar

Çiğli Atatürk Organize Sanayi bölgesinde bulunan Kastaş Kauçuk fabrikasında örgütlenme çalışması yürüten ve düşük ücretlere kesintilere, aynı zamanda formen müdür tacizlerine aşağılamalara karşı çıkan iki kadın işçi 25 Mart günü işten atıldı.

Sonay Tezcan ve Kardelen Yoğungan, 28 Mart günü fabrika önünde direniş çadırı açtılar.

Samandağ Halkından Yol Eylemi

Bundan yaklaşık iki hafta önce, uzun yıllar boyunca yolları yapılmayan Samandağ Tekebaşı halkı bir eylem gerçekleştirmişti. Kendi mahallesinde toplanan kitle, Samandağ belediyesine doğru uzunca yolu yürüdü. Belediyenin önüne gelen kitle basın açıklamasını ve taleplerini söyledikten sonra dağıldı.

Bu eylem sonrasında emniyet yürüyüşe katılan o mahallenin çalışanlarından, gazetecilere, devrimcilere kadar onlarca insana soruşturma açıldı. Ve insanlar emniyete ifade vermeye çağrıldı. İki Mücadele Birliği okuru ve bir SO-

DAP'lı gencin önu de bir sivil polis tarafından kesildi ve polis arkadaşlarımızı zorla emniyete ifade için götürmeye çalıştı. Gitmeme konusunda arkadaşlarımız kararlı olunca, yaşanan sözlü tartışmadan sonra polis orayı terk etti.

Aynı gün avukat eşliğinde ifade için emniyete giden arkadaşlarımız, susma haklarını kullanarak ifadelerini savcılıktan vereceğini söylediler.

Görüldüğü gibi devlet, yol sorunu için bile sokağa çıkan halka soruşturma açacak kadar aciz. Bugün aynı devlet, Kürdistan'da insanların yaşına bakmadan canice katletmekte. Aynı devlet Türkiye'de devrimcileri evlerinde infaz ediyor, halkın ortasına savaş çıgırtkanlığı yapmak amacıyla bomba patlatıyor, kadınlara tecavüz eden aşağılıklara minimum ceza veriyor. Kısacası bu faşist devlet, bizden itaat etmemizi istiyor. Bu iktidar ve devlet bizi köleleştiriyor, özgürlüğümüzü elimizden alıyor. Buna karşın da bizler her zamankinden daha fazla sokaklarda olacağız ve özgürlüğümüzü zorla ellerinden alacağız.

Tıpkı bugün Cizre'de, Sur'da, Nusaybin'de halkların yaptığı gibi. Devlet bugün halklardan çok korkmakta. Onların korkularını boşa çıkarmayacağız.

BASKILAR SORUŞTURMALAR BİZİ YILDIRAMAZ!

YASASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ!

MÜCADELE BİRLİĞİ/ ANTAKYA

İnşaat İşçileri TEM'i Kapattı

Avcılar'da bir işçi inşaatta 24. kattan düşüp öldü, yüzlerce işçi Avcılar-TEM bağlantı yolunu kesti. İnşaatlarda iş güvenencesinin olmadığı koşullarda çalışırken, ölen ve yaralanan işçilerin haddi hesabı yok. Kimi zaman adları bile duyulmazken, kimi zaman da Torunlar inşaet örneğinde olduğu gibi ayaklanmaya dönüşüverir birden.

29 Mart günü Göl Panaroma inşaatında çalışan kaynakçı Adem Babacan, 24. kattan düşüp öldü, savcının gelip olay yerini incelemesi için işçinin cenazesi 3 saat yerde bırakıldı. Arkadaşlarımızın ihmaller sonucu ölümü ve saatlerce yerde bekletilmesi, şantiyede çalışan işçileri sokağa döktü. Yaklaşık 200 inşaat işçisi, TEM otoyolunu keserek yola oturdu.

Olay yerine savcı yerine çevik kuvvet polisleri geldi, etrafa "işgüvenliği" tabelaları yerleştirilmeye başlandı. 2 saat boyunca yolu kapatan işçiler, daha sonra işbaşı yaptılar.

Adliye'de Gazetemize Gözaltı

Grant Hyatt Otel işçilerinin duruşmalarını izlemek için 30 Mart günü Çağlayan Adliyesine giden okurumuz Berat Öztemel, üzerinde Mücadele Birliği gazetesi olduğu için gözaltına alınarak güvenlik şubeye götürülmüştür. Ne gazetemizi taşımak suçtur, ne de işten atılan işçilere sahip çıkmak... Berat Öztemel derhal serbest bırakılmalıdır.

NEWROZ PİROZ BE

Newroz, her tür yasaklamaya, baskılara, saldırılara, gözaltılara rağmen hemen her yerde kutlandı. Aylardır katledilen, bölük bölük zindanlara atılan, evleri, şehirleri yıkılan Kürt halkı, hiç bir baskı ve yasağı dinlemedi. "Buradayım, diz çök-müyorum" demek için Newroz alanlarına yürüdü. Neroz, Rojava ve Kandil'de de görkemli törenlerle kutlandı.

19 Mart: Van

Van'da Newroz, valiliğin yasaklamalarına rağmen en kitlesel kutlamalardan birine sahne oldu. Onbinlerce kişi, sabah saatlerinden itibaren rengarenk geleneksel giysileriyle Newroz alanında toplanmaya başladı. HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın katıldığı Van Newrozu, büyük coşkuyla geçti.

Mersin

Binlerce kişi, sabah saatlerinden itibaren HDP Akdeniz ilçe binasının önünde bulunan alana akın etti. Polis yaptığı bütün provokasyonlara rağmen alanı hınca hınç dolduran binler, sık sık "Bijî Serok Apo", "Bijî Newroz" ve "Bijî berxwedana gelle Kûrd" sloganları attı.

HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ve HDP Mersin Milletvekili Dengir Mir Mehmet Fırat'ın da katıldığı kutlamada Newroz ateşini kadınlar yaktı.

20 Mart: Batman

Yasağı tanımayan binlerce kişi, Newroz'u kutlamak için sokaklara çıktı. Koçerler Bulvarı'nda bir araya gelen binler, slogan ve şarkılar eşliğinde Newroz ateşi yakarak halay çekti. Polis, sayısı giderek artan kitleye gaz bombası, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı. Saldırı karşısında halk taşlarla ve yollara kurdukları barikatlarla direniş geçti.

Saldırılara rağmen halk geri çekilmezken, bir kişi darp edilerek gözaltına alındı. Polis saldırıları devam ederken, 14 yaşlarında bir çocuk yüzünden plastik mermiyle yaralandı; bir evin camına gaz kampüsünün isabet etmesi sonucu 15 yaşındaki Berfin Açar isimli bir çocuk vücudunun çeşitli yerlerinden yaralandı. Polis saldırısı üzerine çıkan çatışma ara sokaklara yayıldı.

Batman girişinde Selahattin Demirtaş'ı karşılamak için toplanan ve ateş yakan kitleye asker ve polis saldırdı, çatışmalar Bağlar ve Aydınlıkevler mahalleleri başta olmak üzere tüm kente yayıldı.

Kızıltepe

Merkezi Newroz kutlamalarını 21 Mart'ta yapacak olan Kızıltepe halkı, Akşam saatlerinde ateşler yakarak Newroz'a hazırlandı.

İlçenin Berçem, Koçhisar ve İpek mahallerinde bir araya gelen halk yaktıkları lastiklerle Newroz ateşini akşamdan yakarken, havai fişekler patlatıldı, marşlar söylendi. Polis sokaktaki halka zırhlı araçlarla saldırınca Kürt halkı karşılık verdi ve uzun süren çatışmaların ardından polis geri çekilmek zorunda kaldı; Neroz ateşleri yeniden yakıldı.

Heseke

Rojava'nın Heseke kentinde ilk Newroz ateşi yakıldı. Newroz vesilesiyle kentin önemli bulvarları, YPJ, YPG ve Rojava bayrakları ile süslenirken, Misefre Bulvarı'na da Arin Mirkan posteri asıldı.

Akşam İtfaiye Bulvarı'nda ateş yakılarak, Kuzey Kürdistan devrimi selamlandı.

21 Mart: Şengal

Şengal dağında Şengal Êzîdî Koordinasyonu ve Şengal İnşa Meclisi öncülüğünde bir toplantı ve kutlama etkinliği düzenlendi.

Newroz'a ilişkin tarihsel bilgilendirme yapıldı, daha önce Şengal'de Newroz'un kutlanmasının yasak olduğu hatırlatıldı. Ardından ateşler yakılarak halaylar çekildi.

Kandil

Dört parça Kürdistan'dan binlerce Kürt, Kandil Newroz'una katılmak için gerilla alanlarına akın etti. Geceden başlayan kutlamalarda onlarca noktada ateşler yakıldı, halaylar çekildi.

Sabah saatlerinde başlayan kutlamalarda Rojava-Kuzey Suriye Demokratik Federalizm sistemi ve Kuzey Kürdistan'daki direniş selamlandı. Ey Raqîp marşı okunarak Newroz ateşi yakıldı, sık sık

Kandil Newroz'unda, aralarında Nasır Reza-

zi'nin olduğu çok sayıda sanatçının yanı sıra gerilla müzik grupları Koma Awaze Çiya ve Koma Rojyar sahne aldı. Binlerce kişinin çektiği halaylarla Kandil'deki Newroz kutlaması sona erdi.

Efrin

Newroz bayramı Efrin kantonunda on binlerin katılımıyla kutlandı. Newroz ateşi, saygı duruşunun ardından analar tarafından yakıldı. Aylardır katliamlara boyun eğmeyen Bakur halkı selamlanarak, "Newroz'u her yıl yeni ve büyük başarılar, zaferlerle karşılıyoruz. Bu yılki en büyük başarı da Rojava-Kuzey Suriye demokratik federal sisteminin ilandır" denildi.

Rojava

Kürt halkı, özgür topraklarında Newroz'u kutlamak için "Özgür Rojava'dan Demokratik Federalizme Doğru" "Direniş onurdur" şiarlarıyla Dêrik, Girkê Legê, Tirbespiyê, Qamişlo, Amudê, Dirbêsiyê, Serêkaniyê, Til Temir ve Heseke'de alanlara akın etti.

Efrin Kantonu ve Kobane'de de halk Newroz ateşleri yaktı, Bakur'daki özyönetim direnişini selamladı.

Iğdır

Iğdır'da, Şekerpançarı Kantar Meydanı'nda kutlanacak Newroz için sabah saatlerinden itibaren kentin merkez mahallerinde bir araya gelen yüzlerce kişi, Ermenistan sınırına 20 kilometre

mesafede bulunan Newroz alanına akın etti. Binlerce genç ise, Iğdır'ın ulaşım sembolü haline gelen bisiklet ve motosikletleri ile alana giriş yaptı. Kürt, Azeri, Terekeme ve Türklerin birlikte halaya durduğu Iğdır Newroz'unda, kadınlar yöresel kıyafetler ve kofileri ile gençler ise şal ü şepkileri ile alanı kendi renklerine boyadılar. Sloganlar atıldı, saygı duruşunda bulunuldu ve Ey Raqîp Marşı eşliğinde Newroz ateşi yakıldı.

Ağrı

Polis engeline rağmen Belediye Açık Otoparkında bir araya gelen on bine yakın kişi, Newroz'u kutladı. Sık sık "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarının atıldığı kutlama, özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Alanda ateş yakılırken, "Şehid namirin" sloganları yükseldi.

Patnos ve Varto

Patnos ve Varto'da da halk polis ablukasına ve barikatlarına rağmen sloganlarla Newroz alanına ulaştı. Yüzlerce kişi, marşlar ve türküler eşliğinde halay çekti, Newroz ateşini yaktı. Hakkari'de ise Newroz kutlamasına polisin saldırması ile ilgili HDP il binasında basın toplantısı düzenlendi.

Tatvan'da bir araya gelen binlerce kişi Fuar Alanında toplandı, polisin yoğun arama noktalarına rağmen alan sabahın erken saatlerinden itibaren doldu.

Kızıltepe

Mardin Valiliği'nin kentte bir ay boyunca tüm eylem ve etkinliklerin yasaklandığını duyurmasına rağmen halk mahallelerde bir araya gelerek, Kızıltepe Newroz'un kutlanacağı Mehmet Sincar Parkı'na doğru akmaya başladı.

Berçem Mahallesi'nde bir araya gelip Neroz alanına gitmek isteyen gençlerin önu polis tarafından kesilince, gençler buldukları yerde Newroz ateşini yaktı ve polis saldırdı. Gençlerin karşılık vermesi üzerine çatışmalar ara sokaklara yayıldı, mahallelere rastgele gaz bombaları atıldı.

Teslimiyet İhanete, Mücadele Zafere Götürür

Amed... Ve Kürdistan... Uzun gündüzler ve geceler boyunca silah, bomba, katliam ve sürgün hükmünde bir yaşam sürmekte. Devletin zor araçlarıyla yaptığı bu zulme karşılık; direncin ve umudun zor aracı da durmadan işlemekte. Ve bugün Newroz. Doğunun halklarınca; baharın ilk günü. Kürtler için gün, biraz daha başkadır: Bugün; tarihin bir yerinde zalim Dehaq'a karşı Kawa'nın başkaldırısını başlattığı gündür. Zulmü yenenlerin dağ başlarında zafer ateşleri yaktığı gündür. Bugün; tarihin bu anında, yeni Dehaqlara karşı yeni Kavalarn başkaldırısı devam ettirdiği gündür...

Amed sokakları, Newroz'u suskunluk içinde karşıladı. Geçen hafta boyunca Bağlar/ Kaynaratepe Mahallesi ve yine bu ilçenin birkaç bölgesinde çatışmalar vardı. Bu çatışmaların olduğu yerlerde ve de yakın bölgelerde sokağa çıkma yasakları sürüyordu. Bu yasaklar içindeki mahallelerden göçerler yaşandı. Kimi devletin vahşetini bildiğinden dolayı, kimi de devlet güçlerinin zoruyla evlerinden çıkıp gittiler. Newroz sabahı ise mahallelerdeki 'sokağa çıkma yasağı' kaldırıldı. YPS güçleri, öncesinde bu alanlardan çekilmişti. Çok yakın zaman önce Sürüçi ve şimdi Bağlar. Belki yarın tüm kent. Ki ülkenin her yerinde faşizme karşı direniş örgütlenirken, sürerken...

Bu yılın Newroz'u, Amed'de işte bu hal içinde karşılandı. Bir

yan bayram havası, bir yan yas, bir yan serhildan. Bunlar arasında sürüp giden çelişkili insan hallerinin suskunluğuyla sabah saatlerine egemen olan. Biz, Newroz alanına doğru giderken; yol boyunca bir tek kesk ü sor ü zer görmedik. Buranın Newroz sabahlarını yaşayanlar bilir nasıl alana gidiğini. Çocuklar, yaşlılar, gençler coşkuyla ve tüm renkleriyle ve zılgıtlar ve sloganlarla alana doğru yürüyüşe geçirdi. Şimdi ise suskunluk yürüyor insan yüzlerinden. Coşku eksikliği yol boyunca devam etti. Alana girişlerde hem polis arama noktaları hem de tertip komitesince görevlendirilenlerin arama noktaları vardı. Sıkı bir güvenlik hattı oluşturulmuştu. Son yıllarda polis arama noktaları yoktu. Ancak bu yıl onlar da girişleri kontrol ediyordu. İlk can sıkıcı durumu da burada yaşadık: onları görerek. Hazırladığımız "Niha Dema Şoreşê Ye" dövizini yasak diyerek içeri almak istemediler. "Kürdistan" yazısı bile serbest ama "Şoreş" yasakmış. Böyle dediler! Ancak "Jin Şoreş Azadî" dövizinde "Şoreş" için ise; "onda sorun yok" dediler. Böyle dediler! Alana vardığımızda yine aynı havamın sürdüğünü gördük. Epey boşluklar vardı. Bayraklarımız ve dövizlerimiz kitle içinde ilgi gördü. Birçok kişi bayrak ve dövizlerle fotoğraf çekti, elimizden alıp gökyüzüne yükseltti. Antep'ten misafirlerimiz, yoldaşlarımız da bizimle. Saatler geçtikçe, öğleye yakın, alan dolmaya başladı. Kitlenin çoğalması coşkuyu da çoğalttı. Konuşmalar, sloganlar, marşlar. Alan içinde gençlerin askeri yürüyüşü, saat 12.00'de yakılan Newroz ateşi ve de halaylar...

Sonuç olarak; günlerdir canlı bomba haberlerini kentte yayan korku imparatorluğuna rağmen katılım çok iyi bir durumdaydı diyebiliriz. Newroz böylece geldi geçti aramızdan. Şimdi yeniden savaşa ve devrime yoğunlaşma zamanı. Halkların birleşik devrimine bir adım çoğalma zamanı. Buralar her an daha büyük bir kalkışmaya gebe. Şimdi doğumu yaptığımız zamanı. Şimdi devrim zamanı. Ve son sözümüz sahnedeki de söylenen olsun: Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür.

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği
Yaşasın Halkların Birleşik Devrimi

Mücadele Birliği/
Amed
21/03/2016

Antep 2016 Newroz Ateşini Yaktı

20 Mart Pazar günü İstasyon meydanında kutlanacak olan Newroz, Antep valiliği tarafından yasaklandı. Yasağın ardından Newroz tertip komitesi, Newroz Şahinbey ve Şehitkâmil ilçelerinde kutlama kararı aldı.

Şahinbey'de kutlama DBP ilçe binası önünde yapıldı.

"Özgür Önderlik, Özgür Kürdistan", "Direniş Özgürlüğe Yürüyoruz", "Demokratik Ulus İle Öz Yönetimleri İnşa Ediyoruz" pankartlarının asıldığı alana Devrimci Öğrenci Birliği de "Yaşasın Halkların Birleşik Devrimi" yazılı pankart astı. Sık sık "Bijî Newroz", "Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganları atıldı ve Newroz ateşi etrafında halaylar çekildi.

Saygı duruşu ve DBP Antep il eş başkanı Kazım Şahin'in konuşmasının ardından ÖSP genel başkanı Sinan Çiftiyürek ve HDP grup başkan vekili İdris Baluken konuştu, Antep halkının yasak dinlemediğini söyledi. "Newroz'u yasaklayan sonuç alacaklarını sananlar; tarihe baksınlar. Tarih direnişlerle doludur." diyerek Mazlum Doğan, Seyit Rıza ve Şeyh Sait isyanlarını anlattı. İdris Baluken aynı zamanda Kürdistan da devam eden katliamlara dikkat çekti ve Abdullah Öcalan'a uygulanan tecride değindi.

Şehitkâmil ilçesinde de HDP ilçe binası önünde kutlama yapıldı. Direnen gençliği selamlayan HDP Eş Genel Başkan yardımcısı, Serpil Kemalbey ve HDP Antep milletvekili Mahmut Toğrul konuştu, "Rojava da doğan güneş, Cizre, Sur, Nusaybin bize ilham kaynağı olmalı, diktatörün tekçiliğine karşı, çoğulculuğa, sadece Kürt halkı için değil tüm halklar için savaşacağız" dedi.

Etkinlik sloganlarla sona erdi.

Kadınlar Dünyanın En Yüksek Dağlarına Tırmanıyor

Emekçi Kadınların daha güçlü bir mücadele için çeşitli konuları işledikleri Kadın Akademisi devam ediyor. Bu hafta Kadın Akademisi, Taksim'de Divriği Kültür Derneği'nde gerçekleştirildi. Altıncı kez bir araya gelen Emekçi Kadınların (EKA) bu haftaki konusu Nepal'de düzenlenen 2. Uluslararası Dünya Kadın Konferansı oldu.

Konferans sırasında Türkiye'den EKA adına giden Songül Yücel, Nepalli kadınların yaşamı ve politik görüşleri, konferansın organizasyonu, içerdiği etkinlikler, atölyeler, katılımcılar, sunumlar, tartışmalar ve sonuç bildirgesi hakkında bilgiler aktardı.

13-18 Mart tarihleri arasında Nepal'in başkenti Katmandu'da gerçekleştirilen, 48 ülkeden kadınların katıldığı, 60 ülkeden de kadınların görüşlerini ulaştırdığı ve 2 bin kadının yer aldığı konferans hakkında bilgi ve değerlendirmelerin aktarıldığı Akademi, kadınların büyük ilgisini gördü.

Nepal'de yapılan konferansta Almanya başta olmak üzere Avrupa'dan gelen kadınların organizasyon görevini aldığını belirten Songül Yücel, 3 ayrı salonda, etkinlikler, sunumlar, atölyelerin yapıldığı, teorik politik görüşlerin paylaşıldığı konferansın tüm kadınlar tarafından büyük bir coşkuyla gerçekleştirildiğini aktardı.

Avrupa, Latin Amerika, Asya, Ortadoğu ve Afrika'dan kadın örgütlerinin katıldığı ve Türkiye ve Kürdistan'daki kadın örgütlerinin de Ortadoğu halkları olarak konferansta yer aldıklarını belirten Yücel, Kürt kadınların mücadelesinin pek çok ülke tarafından bilinir durumda olduğuna vurgu yaptı.

Nepal'de kadınların mücadele içinde

etkin olarak yer aldıklarını ve sosyalist bir dünya görüşüyle kadın mücadelesini sınıfsal mücadelenin bir parçası olarak gördüklerini belirtti.

Dünyanın pek çok ülkesinden kadın örgütlerinin katılım sağladığı konferanstaki sunumlar, etkinlikler, atölye çalışmaları, teorik ve politik paylaşımlardan bölümler aktaran Yücel, konferansta kadın örgütlerinin sosya-

lizm mücadelesi ve kadın mücadelesinin sınıfsal temelde yürütülmesi konusunda görüş birliğine vardığını belirtmesini akademiye katılan kadınlar tarafından büyük ilgi ve coşkuyla karşılar, feminist hareketin daha öne çıkar görüldüğü bir süreçte, dünya kadın konferansından böyle bir sonucun çıkmasının, kadınların mücadelesinin daha güçlü ilerlemesi açısından önemli olduğunu ifade ettiler.

Akademiye katılan kadınlar gerek Nepal'deki kadın yaşamı ve mücadelesi, gerekse teorik politik yönden hangi görüşlerin yer aldığına ilişkin bilgi ve kaynak bulmakta güçlük çektiklerini belirterek pek çok soru yönelttiler.

Songül Yücel, konferansta bulunduğu süreç içinde Türkiye'deki kadınların yaşamı mücadelesi konusunda pek çok dünya ülkesinin çok az bilgisi olduğunu ve tanınmadığını, bunun nedeninin de kadınların mücadelesinin farklı dillerde haberleştirilip, paylaşımlarda bulunulmayışı olduğuna vurgu yaptı.

Akademiye katılan kadınlar, dünyanın farklı ülkelerinde mücadele eden kadınlarla daha sıkı enternasyonal bağlar kurabilmek için başta İngilizce olmak üzere evrensel olarak yaygın olan dillerin öğrenilmesi ve dil bilen kadınların gönüllü olarak bu mücadeleye katkı sunmaları konusunda girişimde bulunmak gerektiğini belirttiler.

İki saatten fazla süren bu haftaki akademiyi bir çalışmanın da kadın örgütlenmelerinin uluslararası etkinliklerinin takip edilmesi ve katılım sağlanması yönünde neler yapılabileceği konusuna ayrılmamasını istediklerini belirterek sonlandırdılar.

Antep'te 8 Mart

Antep'te yüzlerce kadın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde yürüyüş yaptı.

Kırkayak Parkında toplanan kadınlar, "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Biji Heşt Adarê", "Kadın İsyan Devrim" sloganları attı.

Kırkayak Parkında ilk olarak, Ayışığı Sanat Merkezi Tiyatro Emekçilerinin hazırladığı "Çocukların Çığılığı" adlı oyun oynandı. Ardından, zılgıtlarla, sloganlarla Eski Adliye önüne doğru yürüyüşe geçildi.

Eski Adliye önünde konuşan HDP Batman Milletvekili Ayşe Acar Başaran, kadınların her alanda ezildiğine dikkat çekerek, "hep beraber mücadeleyi yükseltmek gerek" dedi. Ardından Antep Demokratik Kadın Platformu adına ortak basın açıklamasını okuyan Özlem Yüksel, kadınlara yönelik saldırıların artarak devam ettiğini belirterek, "Silopi'de, Cizre'de, Sur'da direnen kadınlar, Cerratepe'nin doğasına ve ormanına sahip çıkan kadınlar iktidarın birinci hedefi olmaktadır" dedi.

Yapılan konuşmalardan sonra Emek gençliği ve MKM gençliği tarafından tiyatro oyunları sergilendi. Tiyatroların ardından kadınlar zılgıtlarla halaylar çektii.

Antep'te Mart Ayı Etkinliği

Antep'te "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" etkinliği gerçekleştirildi.

Etkinlik açılış konuşması ile başladı. Açılış konuşmasını yapan arkadaş kısaca Ayışığı Sanat Merkezinin kültür-sanat mücadelesinden bahsederek, etkinliğin yapılsı amacını anlattı. Ardından, son süreçte ülkemizde devam eden katliamları anlatan sinevizyon gösterimine geçildi. Bir arkadaşımız Mücadele Birliği Platformu adına konuşma gerçekleştirdi ve "barış istiyorsak savaşa hazır olmalıyız. Bugünler bizi zafere götürecek günler, karanlığın en koyu olduğu an şafağın sökmesine en yakın andır işte o anı yaşıyoruz" dedi ve süreci en iyi anlatan Nazım Hikmet'in "Zafere Dair" şiirini okudu.

Devrimci Öğrenci Birliği adına bir arkadaşımız da söz alarak, öğrencilerin sorunlarına değindi ve bu sorunların çözümünün işçi sınıfının sisteme karşı verdiği mücadelesinden geçtiğini, bu amaçla kapitalizme karşı sosyalizm mücadelesini yükseltmek gerektiğini söyledi. "Politik özgürlük kazanılmadan akademik özgürlük kazanılmaz" diyen Devrimci Öğrenci Birliği'nin 68'lerde Denizlerin kurduğu öğrenci hareketi olduğunu ve Denizlerin, Sinanların yoldaşları olduklarını anlattı. Son olarak 13 Mart savaşçılarından bahsederek "Denizlerden Seyitlere idamlar bizi yıldırılmaz" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Ardından Ayışığı Sanat Merkezi tiyatro emekçilerinin hazırladığı "Çocukların Çığılığı" adlı oyunun gösterimi gerçekleştirildi. Kürdistan'da devam etmekte olan katliamları konu alan oyunda, "Cizre'ye ses ver, Sur'a ses ver, Nusaybin'e ses ver" denildi.

Tiyatro oyununun ardından Denize Ezgi sahneye çıktı. Coşkulu bir şekilde ezgilerini seslendiren Denize Ezgi Müzik Grubundan sonra çocuklar da şarkılar söylemek istediler. Salonun da hep birlikte eşlik etmesiyle beraber şarkılarını söyleyen çocuklar ayakta alkışlandı.

Son olarak Ayışığı Sanat Merkezi adına bir konuşma yapıldı. İŞİD çetelerinin Antep merkez olmak üzere Adana, Hatay, Adıyaman, Urfa ve daha birçok yerde nasıl örgütlendiklerine vurgu yapan arkadaşımız bizlerin de mutlaka örgütlenmesi gerektiğini söyledi.

Büyük bir coşku ile etkinlik son buldu.

KADINLAR DÜNYANIN EN YÜKSEK DAĞLARINI FETHEDECEK!

2. Dünya Kadınlar Konferansı Sonuç Bildirgesi-Katmandu (Özet)

(...) Dünya Kadın Konferansı'nın ilkeleri; tüm militan kadınları ve dünyanın her yerinde çalışan kökleri olan kadın örgütlerini en geniş demokrasi temelinde işleyiş ilkelerine davet ederek, ataeril yapılara ve emperyalizme karşı mücadelede kadının kurtuluşu sürecinde kadın örgütlerinin daha ve daha fazla kökleşmesine hizmet ediyor.

(...) Dünya çapında kadınların özgürleşmesi bir sorun olmaya devam etmektedir. Ataeril yapı kitleleri bölmek ve kadınları boyunduruk altına tutmak için emperyalizm tarafından savunulmaktadır. Ama kadınlar emperyalizme karşı hareketlerini güçlendirmeye yükseltmeye devam ediyor!

Tüm dünyayı yağmalayan egemen tekeller tarafından özel mülkiyet güçlendirilmiştir. Kapitalizmin felsefesi kadına da özel mülk muamelesi yapmaktadır. Kadının başlıca rolü tek eşli olarak çocuk dünyaya getirmektir. Erkeklerin başlıca rolünün toplumsal üretimin bir parçası olması ise emperyalizmin yararına kapitalizm tarafından güçlendirilmektedir.

(...) Ancak, artık kadınlar, özel mülkiyet hangi formda – feodalizm, yeni sömürgecilik ya da kapitalizm – olursa olsun ataeril yapıya, baskıya, çifte standartta ve sömürüye karşı, özgürlükleri için tüm dünyada ayağa kalkıyor.

Bu kapsamda ikincisini gerçekleştirdiğimiz Dünya Kadınlar Konferansı uluslararası militan kadın mücadelesini örgütleyerek emperyalizme ve ataeril tüm yapılara meydan okuyarak önemli bir rol oynayacak. Tıpkı ilk konferanstan günümüze olduğu gibi...

(...) Rojava mücadelesini desteklemek özel bir öneme sahip çünkü o sadece kadın sömürüsüne ve baskıya karşı bir mücadele değil dünya çapında özgürlük ve demokrasi mücadelesinin odak noktasıdır. Biz İŞİD gibi görünmez düşmanın mağlup edilebileceğini ve yeni bir toplum inşa edilebileceğini öğrendik. Rojava, Kürdistan, militan kadınların ataeril yapılanmaya karşı neler başarabileceğine örnek olan parlayan bir modeldir.

(...) Dünya Kadın Konferansı "Kadınlar en yüksek dağlara tırmanıyor" sloganıyla gerçekleşti.

Haydi İkinci Dünya Kadınlar Konferansı deneyimlerinden öğrenelim! Haydi başarılarımızı ve zorlukların üstesinden gelmemizi pekiştirelim!

Emperyalizmin saldırganlığı artan krizler, çevre felaketleri, ekonomik krizler ve artan savaşlar da bizim için bir meydan okuma olacak.

Sadece bize değil tüm kitlelere bu yüzden dünyanın bütün kadınları ayağa kalkmak ve mücadeleyi yükseltmek zorunda. Bizler tartışmalı ve alternatif yol ve yöntemleri araştırmalıyız. Sorularımızın cevaplarını bulmaya ihtiyacımız var.

Stratejimizi ve bakış açımızı keskinleştirmek için teorik tartışmalarımızı, seminer ve konferanslarımızı planladık. Tartışma kadınların kurtuluşuna odaklanmalıdır.

Dünya Kadın Konferansı'nın yeni koordinatörleri bugünden itibaren 3. Dünya Kadın Konferansı'na kadar uluslararası teorik tartışma ve seminerlerin organize edilmesini talep ettiler. Bu seminerler farklı ülkelerden kadınlar tarafından organize edilecek.

İlkelerimiz temelinde uluslararası dünya kadın hareketi [yaratma] yolundayız, bunun için, ilk olarak: Partiler üstü çalışıyoruz. İkincisi demokratik yolla çalışıyor ve karar alıyoruz; üçüncüsü: bağımsız fakat birbirimizden ayrı değiliz. Kendi mali temelimizi güçlendiriyoruz. Dördüncüsü: enternasyonalistler gibi düşünmeyi ve çalışmayı öğreniyoruz. Beşincisi, demokratik tartışma kültürünün pratiğe geçiyoruz. Ve çalışmalarımız açısından en önemlisi, sürdürülebilir yöntemle kadın hareketini güçlendiriyoruz.

Bölgesel, kıtasal ve dünya genelinde kurumlarımız arasında eşgüdümü kararlılıkla geliştirelim ve daha ileri taşıyalım. Örgütsel çalışmalarımızı geliştirelim. Güvenliği ihmal etmeden tüm teknik araçları kullanarak iletişimimizi güçlendirelim.

Mücadelemizi eşgüdümlü hale getirelim. Mücadelelerinde destekleneceklerini ve mücadelelerinin tüm dünyaya maledileceğini hissetmeli kadınlar!

Kendi kültür ve kimliğimizi geliştirelim. Ataeril yapı ve düşünce kalıplarına karşı erkek ve kadınların bilinçlerinin geliştirilmesine ihtiyacımız var.

Kadına yönelik şiddete karşı meşru ve etkili kadın öz savunmasının örneklerini destekleyelim! Toplumsal hareketlerle, işçi hareketiyle, köylülerle, çevrecilerle, barış eylemcileriyle, cinsel, dinsel, ırk, renk ve sınıf ayrımcılığıyla mücadele edenlerle, devrimcilerle, kısaca tüm kurtuluş mücadelesi yürütenlerle işbirliği yapalım.

Bu kapitalist sistemin alternatifini araştıralım, tartışalım, bulalım ve onun için mücadele edelim! Ekonomik, politik ve toplumsal düzende sarsıcı değişiklik olmaksızın kadınların durumlarında köklü değişiklikler olamaz. Böyle bir hedefe ulaşmak için kadının kurtuluşu mücadelesi halkların varolan düzeni değiştirme devrimci mücadelesiyle birleşmelidir.

Etkin, kesintisiz eşgüdümlü ve öngörülül bir militan dünya kadın hareketini geliştirelim! Gelecekteki kadın hareketinin sorumluluğunu üstlenmeleri için "dünyanın genç kadınları"nın kararlılığını güçlendirelim! Hareket ve mücadele dolu üç günün rehberliğinde, beş yıl sonra 2021'de başka bir kıtada gerçekleşecek olan bir sonraki Dünya Kadın Konferansı'na dönüyoruz yüzümüzü! Dünyanın kadınları en yüksek dağları fethedecek!

Kadınların sömürülmediği, ayrımcılığa ve baskıya uğramadığı bir toplum inşa edeceğiz.

KADINLAR DÜNYANIN EN YÜKSEK DAĞLARINI FETHEDECEK!

Genç Kadınlar Nepal'de Buluştu

2. Dünya Kadınlar Konferansı, 18 Mart'ta sonuç deklarasyonunun okunmasıyla sona erdi. Dünyanın farklı ülkelerinden kalkıp Nepal'in Katmandu kentine gelen kadınlar, 6 gün boyunca deneyimlerini, ortak sorunlarını, çözüm yollarını tartıştı. 13 Mart günü gerçekleştirilen açılış etkinliği ve yürüyüşü ile başlayan konferans, 14-15 Mart tarihlerinde 10 ayrı konu üzerine düzenlenen atölyelerin çalışmasına ayrıldı. Atölye çalışmalarının sonuçlarını bir önceki sayımızda paylaştık. 16-17 Mart tarihlerinde yapılan delege oturumlarında hem delegelerin konuşmaları hem de atölyelerin raporları sunuldu.

Atölye raporlarının ilk söz, genç kadınların düzenlediği atölyeye verildi. Tunus adına Armani söz aldı. "Ben Tunus'ta yaşayan köylü kadınları temsilen geldim. Emperyalistlerle işbirliği yapanlarla savaşıyoruz. Tunuslu kadınlar, 2010 yılındaki Tunus Devriminde en öndeydi. Tunus terörist saldırılara karşı savaşıyor. Kadının çifte sömürüsüne, patriyarkal ve kapitalizme karşı savaşıyor. Kadınlar daha düşük ücret alıyor. İşsizlik çok. Kadınların çoğu okuma yazma bilmiyor. Köylü kadınların nüfus cüzdanı yok. Kadınlar şiddete ve işkenceye maruz kalıyor. Tüm bunlara rağmen gelecek için bir vizyonumuz var ve umutluyuz" diyerek sözlerine son verdi.

Hollanda adına kürsüye gelen genç kadın, "Hollanda da genç kadınların dörtte biri işsiz. Eşit işe eşit ücret talebi için savaşıyoruz. Üniversite okumak için çok para gerekiyor. Okulu bitirdikten sonra, eğitim için aldığın kredileri ödemek için çalışıyorsun. Bizde güzelliğe ve estetiğe düşünceden ve akıldan daha fazla değer veriliyor. Fuhuş var (Yasal

fuhuş). Uyuşturucu günlük yaşamın doğal bir parçası gibi. Hayalimiz sosyalist bir toplumdur. Sömürsüz baskısız bir dünya istiyoruz." dedi.

Türkiye'den genç bir kadın da söz aldı. "Suruç katliamını yaşayanlardan biriyim. 33 arkadaşımı kaybettim. Diktatörlüğün ve baskın olduğu erkeklerin sözünün geçtiği bir dünyada yaşıyorum. Tecavüze uğradığımda ben suçlanıyorum. Terör ve bomba tehlikesi altında yaşıyoruz. Ama yine de sokaktayız. Korkmuyoruz. Umudumuzu kaybetmedik. Genç kadınların kalbinde yeni bir dünya umudu var. Kadınlar erkeklerin baskısına karşı savaşıyor. Atölyelerde kendimi korumayı öğrendim. Bunları paylaşmak istiyorum. Daha fazla bilgiye bağlantıya ihtiyacımız var."

Almanya adına kürsüye iki genç kadın çıktı. "Avrupa'da kadına yönelik baskı olmadığı düşünülüyor. Yasada eşitiz, ama gerçekte böyle değil. Ücret eşitsizliği var. Okullarda daha iyi not almalarına rağmen iyi işlere bizler alınmıyoruz. Tv programları gençlerin aklını güzelliğe, cinselliğe odaklamak istiyor. Gençlik bu saldırılara direniyor. Köln'de yaşanan cinsel taciz olayını yöneticiler

gündemlerine aldılar. Ama bunu mültecilere saldırmak için kullandılar. Kadın hareketi enternasyonal devrimci hareketten ayrılmamalı. Eskiye göre daha fazla dayanışma içindeyiz. Geçmişe göre daha fazla genç mücadeleye katılıyor. Birçok genç kadın politik çalışmaya katılıyor. Sorunumuz ortaktır. Bölünmeden yolumuza devam etmeliyiz. Sorun kapitalizm. Düşmanı tanıyıp nasıl savaşaçağımızı bilmeliyiz."

Şengal adına 17 yaşındaki genç kadın söz aldı. "3 Ağustos 2014'de IŞİD Ezidilere saldırdı. 7 bin Ezidi kadın kaçırıldı. Bir kısmı aylar sonra para satın alındı. Birçok kadın yaşadıkları işkencelere dayanamayıp intihar etti. 3500 kadın halen IŞİD'in elinde. Taciz, tecavüz her türden cinsel baskı yaşıyorlar. 9 yaşındaki çocuklar da aynı şeyi maruz kalıyor. Bu savaş bize karşı yapılıyor. Kadınlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. YPG, YPJ kurtardı bizi. Şimdi Ezidi kadınlar onlarla birlikte savaşıyor."

Bangladeş adına katılan genç kadın, "fazla nüfusu olan bir ülkeyiz" diyerek sözlerine başladı. "Nüfusun %21'i çalışıyor. Ama birçoğu haklarını bilmiyor. Kapitalist sistemin mağduruymuz. Birçok kadın kırsal alanda yaşıyor. Sağlık sorunları var. Sosyal hakları yok. İşçiler için sendikal hareket yok. Bir köprü olarak görüyoruz burayı. Devrimci bir değişikliğe neden olur umutlarımızı yaptıklarımız. Umutluyuz ki bu konferans bir köprü olacak." dedi.

Nepal adına konuşan genç kadın ise, "Biz başladığımız mücadeleye devam edeceğiz" diyerek sözlerine başladı. "Nepal'in nüfusunun %40'ı gençtir. Ülkeyi meslek için, daha iyi bir yaşam için terk etmek, işgücünü kaybetmek demek. Burada gençler cinsel baskıdan dolayı mağdur oluyorlar. Tecavüz olayları yaşıyoruz. Başlık parası hala duruyor. Poligami evlilikler devam ediyor. Kadınlar cinsel saldırıya uğruyorlar. Devrim olduğu halde bu sorunlar hala yaşıyoruz. Binlerce kadın fuhuş için pazarlanıyor. Eğitim eksikliği, işsizlik anlamına geliyor. Feodalizm hala daha var bizim toplumda. Ama gençler dünyanın değişmesi için en ön saflarda yer alıyor. Eğitim sistemi nedeniyle gençler değişime olan inancını kaybediyorlar. Ortak sorunlarımızı görüp ortak düşmana karşı savaşıyoruz. Genç kadınlar olarak kapitalizme ve ataerkil sisteme karşı mücadele etmeliyiz" diyerek, birlikte yapar ve başarısız kararlılığı ile sözlerine son verdi.

Tek tek yapılan konuşmaların ardından genç kadınlar iki gün boyunca yürüttükleri atölye çalışmasından çıkarıcı sonuçları raporladılar. Toplam 60 kadının katıldığı atölye 4 ayrı başlıkta tartışma yürüttü. "Genç kadınlar olarak ön cephede durup mücadele edeceğiz", dediler.

1- Çalışan genç kadınlar olarak sorunlarımızın ortak yönleri olduğunu gördük. Eğitim, politika ve kendi bedenimiz üzerinde söz sahibi değiliz. Tüm sorunlarımızın kapitalizmden kaynaklandığı sonucuna ulaştık.

2- Tüm genç kadınların bilmesi lazım ki, kapitalizme karşı, erkek sisteme karşı mücadeleyi bilmeliyiz. Türkiye'deki genç kadınların cinsel baskıya karşı nasıl mücadele ettiklerini öğrendik. Hepimizin ortak sorunu var. Ortak mücadele etmeliyiz. Mücadelemizi, deneyimlerimizi paylaşıp, 8 Mart'ta, 1 Mayıs'ta, 25 Kasım'da ortak mücadeleyi yükseltmeliyiz. Genç kadınları bu harekete katmak için çalışmalıyız.

3- Bilgilendirme kararı aldık. Dayanışma kararı aldık. Faşizme karşı mücadele ederken yitirdiğimiz tüm kadınların mücadelesini devam ettirme sözü verdik.

4- Genç kadınları nasıl örgütleyebiliriz diye değerlendirme yaptık.

5- Üç ayda bir birbirimizi bilgilendirme kararı aldık.

2. Dünya Kadınlar Konferansı Delege Sunumlarından Örnekler

Tunus

Filistin halkı haklı davası için mücadele ediyor. Selamlıyoruz. Afrika öğrencileri olarak diğer konferansı Afrika da örgütleyebilirsek seviniriz. Bu organizasyonda yer alan herkese teşekkür ederim. Nepalli kadınlara teşekkür ederim. Birlikte çalışırsak başarırız. Daha fazla birlikte olursak kapitalizme ölüm diyebiliriz. Kapitalizm son günlerini yaşıyor. Biz daha güzel bir dünya kurabiliriz.

Bosna-Hersek

21. yüzyılda Avrupa'nın ortasında bir savaş çıktı. Binlerce kadın tecavüze uğradı. 4 yıl süren savaşın resimlerini gören insanlar bu vahşete inanamadı. Ama bu vahşet Suriye'de ve diğer ülkelerde devam ediyor. Biz çocukken diyorlardı 2. Dünya Savaşı'ndan sonra böyle şeyler bir daha asla yaşanmaz. Ama yaşadık. Yine de insanlığın cesareti bizi güçlendiriyor. Annemizin, anneannelerimizin zamanında böyle konferanslarda buluşup karşılıklı destek alamıyorduk. Kapitalizmin getirdiği baskı ve sömürü altında yaşıyoruz. Gençleri destekleyeceğiz. 70'li 80'li yıllarda kazandıklarımız az değildi. Kazanımlarımızı korumak için ve yeniden kazanmak için mücadele etmeliyiz.

Almanya

Endüstri kirliliğine, hayvanların öldürülmesine, atom bombasına karşı mücadele ediyoruz. Doğanın bozulması devam ediyor. Çevredeki değişiklikler

birbirini etkiliyor. Global bir çevre sorunu tehdit ediyor bizi. Doğamız düzeltilemeyecek bir şekilde kirleniyor. Marx diyor ki gelecek kuşaklara temiz bir çevre bırakmalıyız.

Afganistan

30 senedir savaş olan bir ülkeden geliyorum. Genç bir nüfus Afganistan. Yansı kadınlardan oluşuyor. Raporlardan gördük ki, sorunlarımız birbirine benziyor. Özel bir şiddet var. Çok eşli evlilik kabul ettirilmek isteniyor. Kadın onunla olmak istemezse saçlarını ve burununu kesiyorlar. Kadın asla sevecek evlenemez. Afganistan gericiğin merkezi. Bu durumu tüm dünya istiyor ve destekliyor. Binlerce genç Afgan mülteci ile dayanışma içinde olmalıyız. Kadınların %95'i okuma yazma bilmiyor. Biz yalnız değiliz ama, bunu biliyoruz. Günün birinde biz kadınların istekleri gerçek olacak.

Mali

Kadınlar suya ulaşabilmek için kilometrelerce yol yürüyorlar. Sularımız endüstri için kullanılıyor. Kadınlar birlikte bir zincir oluşturuyorlar. Dayanışmayı sağlamak, insanca yaşam koşullarını oluşturmak için. İklim bütün kadınları ilgilendiriyor.

Peru

Burjuvazi Peru'da daha sert politikalar izliyor. O yüzden de kapitalist rejimi değiştirmeden başaramayız. Ülke gitgide daha fazla emperyalizme bağımlı oluyor. Tekeller ülkeyi yönetiyor. Kadınlar pratikte daha çok aşağılanıyor.

Hindistan

Üniversitede öğrenciler hareket geçtiler. Genç kadınlar öne çıktı. Ataerkil sisteme karşı güç olabilmek savaşılabilmek için genç avukatlar en önde. Hindistan'da kadınların başlarına taktıkları örtü bile birileri tarafından belirleniyor. Dinci fikirler ataerkil fikirlerdir. Kadınların bazı topraklara girmesi yasaktır. Ama kadınlar kendi kararlarını vermek için sömürüye karşı savaşıyorlar.

Kürdistan

Kadınlar ortak bir saldırı altında. 3 kadından birisi tecavüze uğruyor. Biz biliyoruz ki istatistikler, gerçeklerden çok uzaktadır. Pek çok örnekten anladık ki, yasalardaki değişiklikler kadının yaşadıklarını değiştirmeye yetmiyor. Ataerkil sistemden kadın ancak kendi özgüncüyle kurtulabilir. Rojava'da kadınlar kendi örgütlerini yarattı. Kendi yaşamlarını kendi ellerine almak için elde silah savaşıyorlar. Bugün hala Afrika'da cadı diye yakılan kadınlar var. Böyle bir dünya da bizler ancak dünyanın en yüksek dağlarına tırmanabiliriz. Kapitalizmin birçok yüzü olabilir, bizlerin de birçok yüzü var.

Burkina-Faso

Ekonomik kriz ve sosyal kriz kendini çok kötü gösterdi. Çok zor koşullarda yaşamak dayatıldı. Halk buna karşı çıktı kendini örgütledi. Sokaklara çıktı. Çünkü başbakan anayasayı değiştirmek istiyordu. İstifa etti ve kaçmak zorunda kaldı. Geçiş süreci vardı, ardından seçimler oldu. Şimdi yeni bir hükümet var. Kadın eğitimi ve sağlık için yeni adımlar atıldı. Kadınlar köy-

lerde şehirlerde savaşıyorlar.

Barcelona

Cinsiyetçilik kadının işini kamusal alanlarda yapmasını zorlaştırıyor. Özellikle kadınları daha çok etkiliyor. Kadına şiddet sürekli artıyor. 2016'da 18 kadın yaşamını kaybetti. Çok kadın intihar ediyor. Feminist organizasyonları, feminist çalışmaları desteklemeliyiz. Tüm cepheleri birleştirmek zorundayız. Eğitimde, ev işlerinde, bakım işinde feminist gücü toplamalıyız. Onlarla birlikte çalışmalıyız.

Nepal

2015'de deprem oldu. Sonuçları yıkım oldu. Çok insan öldü. Kadınlar en çok etkilenen oldu. Ama tüm bunlara rağmen Nepal'deki kadın hareketi önemli kazanımlar elde etti. Kadınlar eve bağımlılığa karşı, söz hakkı için savaştılar. Kastlar arası çatışmaya karşı savaştılar. Tecavüze karşı savaştılar. Politik kazanımlarımız var ama pratikte değişim henüz yok. Anayasamız ileri kağıt üzerinde her tür hakkımız var ama gerçek yaşamda yok. Kendi savaşımızda ve sizin savaşımızda enternasyonal dayanışma diyoruz.

Kürdistan

İran'dan korkarak çıktım, yine korkarak gideceğim. Sürekli ölüm korkusu ve tutuklama korkusu ile yaşıyoruz. İran'da dini, politik ve sosyal sömürüye maruz kalıyoruz. Kadın her yerde aynı tehlike ile karşı karşıya. Kadının geleceği büyük tehlike altında. İranlı kadınlardan daha çok biz Kürt kadınlar bu saldırı ile karşı karşıya kalıyoruz. Biz diğer kadınlardan üç kat daha fazla ezilmişlik yaşıyoruz. Kadınların konuşmasına izin vermiyorlar, bağımsız örgütlenmesine izin vermiyorlar. Yeni çıkan pek çok yasa ile kadının durumu daha da ağırlaştırıldı. Ne kanun ne yasa sorunları çözmeye yet-

miyor. Okul yok. Varsa bile ilkokul var. Zaten kadınlar ilkokuldan sonra devam edemiyor. Erkekler için bu geçerli değil. Kızlar okumak yerine halı dokumak için eğitiliyorlar. Kızlar evlendirildiğinde kazandıkları paraları dahi kocalarının oluyor. Son on yılda seçimlerde bir tek kadın aday çıktı. Ama hala mecliste kadın vekil bulunmuyor. Kadınlar birlikte savaşalım. Bize destek verin.

Moroco

İnsan hakları derneğinde çalışıyorum. Marksist leninist bir hareketeyim. Diktatörlerden, monarşistlerden kendini kurtaran herkesi selamlıyorum. Eğitim sağlık eksik. Beslenme eksik. İslami politika bir sorun. İslam yönetimi altında olan her yerde Arap baharı yaşandı ama geri alındı elimizden. Ekonomik krizi işçi kadınların üzerinden aşmaya çalışıyorlar. Kapitalist sisteme, sınıfsal sömürüye karşı mücadele etmeliyiz. Kendini kurtarmak isteyen bütün kadınları selamlıyorum.